

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Kubovou v hlavním líčení konaném dne 6. dubna 2022 v Českých Budějovicích

takto:

Obžalované

narozenou [redacted],
[redacted],
narozenou [redacted] ve [redacted], trvale bytem [redacted], a

[redacted],
rozenou [redacted], narozená [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted]-
[redacted],

jsou vinny, že

obž. [redacted]

v době od [redacted] hodin dne [redacted] do [redacted] dne [redacted] v okrese [redacted],
v obci [redacted], v místě jejího trvalého bydliště, za přítomnosti otce dítěte
[redacted], nar. [redacted], a duly [redacted], v rozporu s ustanovením § 2 900
zákona č. 89/2019 Sb. ve znění pozdějších změn a doplnění (Občanský zákoník), si jako rodička
nepočínala tak, aby nedošlo k újmě na životě nebo zdraví novorozence, neboť věděla, že existuje
riziko pro plod při vaginálním porodu koncem pánevním, který si vyžaduje nezbytnost
odborného vedení porodu ve zdravotnickém zařízení a zdravotnickým pracovníkem, přesto
zdravotnické zařízení před porodem ani v průběhu porodu nekontaktovala, přistoupila
k domácímu porodu, ačkoli v případě porodu koncem pánevním u šestatřicetileté prvorodičky ve

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

41. týdnu těhotenství by byl indikován primárně císařský řez, přičemž v důsledku jejího jednání novorozence [REDAKCE], nar. [REDAKCE], utrpěl udušení při porodu a zemřel,

obž. [REDAKCE]

v době od [REDAKCE] hodin dne [REDAKCE] do [REDAKCE] hodin dne [REDAKCE] v okrese [REDAKCE], v obci [REDAKCE] v místě bydliště rodičky [REDAKCE], za přítomnosti otce dítěte [REDAKCE], nar. [REDAKCE], jako dula prvorodičky, bez gynekologicko-porodnického či jiného zdravotního vzdělání, překročila povinnosti duly, ke kterým se zavázala dohodou o poskytování služeb duly uzavřenou s obž. [REDAKCE] dne [REDAKCE], když u [REDAKCE] prováděla gynekologické předporodní vyšetření ke zjištění připravenosti rodičky k porodu, přičemž si byla vědoma nefyziologické polohy dítěte a existence rizika pro plod při vaginálním porodu koncem pánevním, následně nevhodně stanovila strategii, resp. způsob vedení porodu a nezvládla techniku vaginálního porodu koncem pánevním novorozence [REDAKCE], nar. [REDAKCE], který v důsledku jejího jednání utrpěl udušení při porodu a zemřel,

tedy

obž. [REDAKCE]
jinému z nedbalosti způsobila smrt,

obž. [REDAKCE]
jinému z nedbalosti způsobila smrt,

čímž spáchaly

obž. [REDAKCE]
přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku,

obž. [REDAKCE]
přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzují se za to

obž. [REDAKCE]

podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6 (šest) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **12 (dvanáct) měsíců**.

obž. [REDAKCE]

podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6 (šest) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **12 (dvanáct) měsíců**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav popsany ve výrokové části tohoto rozsudku. Soud k věci vyslechl obě obžalované, svědky [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], dále vyslechl znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství [REDAKCE] a znalce z oboru zdravotnictví, odvětví gynekologie a porodnictví [REDAKCE]. [REDAKCE], [REDAKCE] se souhlasem stran byl čten znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, byly provedeny důkazy listinné.

2. *Obžalovaná* [REDAKCE] se prostřednictvím obhájce vyjádřila k podané obžalobě v souladu s § 206a tr. řádu a uvedla, že obžalobu a závěry v ní obsažené v plném rozsahu odmítá. Odmítá, že by se dopustila jakéhokoli jednání, které by bylo v rozporu s právními předpisy, natož takového porušení, které by svou povahou a intenzitou zasahovalo do trestní sféry. Naopak je přesvědčena, že obžaloba je nedůvodná, neboť se skutek vymezený v obžalobě nestal, a i pokud by se stal, pak absentuje objekt a předmět trestného činu, absentuje trestnost trestného činu, absentuje protiprávnost jednání obžalované, absentuje objektivní stránka trestného činu, a absentuje subjektivní stránka trestného činu. Obžaloba viní obžalovanou ze spáchání přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku. Jak trestní nauka a systematika trestního zákoníku podává, objektem trestných činů uvedených v hlavě I, dílu prvním trestního zákoníku, je lidský život. Druhým objektem u těchto trestných činů je tak život člověka, individuálním objektem život konkrétního poškozeného a předmětem těchto trestných činů je tak fyzická osoba jakožto osoba, do jejíhož nezadatelného, nezcizitelného, neprohlášeného a nezrušitelného práva na život je absolutním způsobem zasahováno. Uvedené trestné činy lze spáchat výlučně proti fyzické osobě, která právně existuje, tedy má právní osobnost ve smyslu § 15 odst. 1 občanského zákoníku, právní osobnost fyzické osoby pak vzniká narozením podle § 23 občanského zákoníku. Objekt a předmět trestného činu usmrcení z nedbalosti tak začínají trestně-relevantně existovat narozením fyzické osoby a může do nich být trestně-relevantně zasaženo až od narození fyzické osoby do její smrti.

3. Pokud fyzická osoba právně neexistuje jako subjekt práv, nelze do jejich neexistujících práv zasáhnout, tedy ani do jejího (neexistujícího) práva na život. Okamžik narození závazně právní předpisy definují, konkrétně tak činí vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 297/2012 Sb., dle níž za narození živého dítěte se považuje vypuzení nebo vynětí plodu z těla matčina, bez ohledu na délku trvání těhotenství, jestliže po narození dýchá nebo projevuje alespoň jednu ze známek života, to je srdeční činnost, pulzace pupečníku nebo nesporný pohyb kosterního svalstva bez ohledu na to, zda byl pupečník přerušen nebo placenta připojena. Obdobně definovala okamžik narození (až do svého zrušení v roce 2012 zákonem o zdravotních službách) vyhláška č. 11/1988 Sb., která ve svém § 2 odst. 1 určovala, že narozením živého dítěte se rozumí jeho úplné vypuzení nebo vynětí z těla matčina, jestliže dítě projevuje alespoň jednu ze známek života. Tato vyhláška přistupuje shodně v § 3 i k okamžiku narození mrtvorozeného dítěte, kdy narozením mrtvého dítěte se rozumí úplné vypuzení nebo vynětí z těla matčina. Je tedy zřejmé, že zákonodárce za okamžik narození považuje úplné vypuzení plodu z těla rodičky, které medicínsky uzavírá druhou dobu porodní. Stejně tak ztotožnění okamžiku narození s oddělením plodu od těla matky v závěru druhé doby porodní, odpovídá porodopis, kde se do kolonky datum a čas porodu uvádí datum a čas druhé doby porodní. S okamžikem narození je pak podle § 23 občanského zákoníku spojeno nabytí právní osobnosti, tedy způsobilost být nositelem práv, včetně základních lidských práv. Teprve až tímto okamžikem vzniká novorozené fyzické osobě právo na život v rozsahu dle

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

článku 6 odst. 1 Listiny a teprve od tohoto okamžiku je teoreticky možné do něj protiprávně zasáhnout.

4. Česká trestní soudní praxe zastává konzistentní právní názor, že lidský plod před svým narozením nemůže být předmětem trestných činů, jejichž objektem je lidský život, a dále že lidský plod před svým narozením požívá ochrany zprostředkovaně skrze zvýšenou ochranu těhotné ženy. Tento přístup pak zcela odpovídá koncepci článku 6 odst. 1 Listiny, dle níž má každý (tedy každý živě narozený jedinec) právo na život a právo na jeho ochranu i prostřednictvím norem trestního práva, zatímco před narozením je lidský plod pouze hoden ochrany, čemuž odpovídá kvalitativně jiná, slabší úroveň ochrany, a to výlučně skrze ochranu života a zdraví těhotné ženy. Nosnými jsou v tomto ohledu zejména rozhodnutí bývalého Nejvyššího soudu ČR ze dne 1. srpna 1986, sp. zn. Ntd 246/86, dle něžž narozením je vybavení plodu fyziologickými porodními cestami, resp. vyjmutí plodu operativně (císařským řezem), a dle něžž tak nelze usmrcení plodu až do okamžiku narození (tedy fyzického oddělení od těla matky) považovat za usmrcení člověka, tedy „jiného“, ale pouze za újmu na zdraví těhotné ženy. Toto rozhodnutí dále rozvinula další soudní rozhodnutí v čele s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 31. srpna 2005, sp. zn. 5 To 81/2005 a usnesením Nejvyššího soudu ze dne 21. ledna 2008, sp. zn. 11 Tdo 879/2007. Stejně tak Evropský soud pro lidská práva (dále ESLP) ani v jednom z posuzovaných případů nepotvrdil, že by lidský život před narozením bylo možné považovat za jiného, tedy za právní entitu nadanou právy a povinnostmi.

5. Dle obhajoby tedy shodně legislativa, soudní praxe i odborná veřejnost považuje za okamžik narození okamžik oddělující v lidské existenci fázi plodu a fázi člověka nadaného právy a povinnostmi. Okamžikem narození pak je obecně přijímán okamžik, kdy je novorozenec zcela oddělen, tedy zcela vypuzen (či vyjmut) z těla matky. Před tímto okamžikem narození není nadán právní osobností a nelze tak do jeho (neexistentního) práva na život zasáhnout, tím méně trestně-relevantním způsobem. Novorozený [REDAKCE] tak před okamžikem svého narození nebyl nositelem práv a povinností, a nebyl a ani nemohl být předmětem trestně-relevantního jednání obžalované, a jeho život nemohl být trestně-relevantním individuálním objektem. Neexistence trestně-relevantního objektu pak vylučuje i element protiprávnosti, objektivní stránky trestného činu, i subjektivní stránky trestného činu.

6. Dále obžalovaná uvedla, že porod jakožto biologický a nezvratný proces nezávislý na vůli těhotné

ženy je typickou právní událostí, která nepředstavuje, a ani nemůže představovat, aktivní konání ve smyslu § 2900 občanského zákoníku. Ve vztahu k „nekontakování zdravotnického zařízení během porodu“ pak obžalovaná uvedla, že slovní spojení „během porodu“ v předmětné věci spadá v jedno až s abnormálně krátkou druhou dobou porodní. Vzhledem k tomu, že tato doba trvala nejvýše 15 až 30 minut, je nezbytné zhodnotit, zda i pokud by obžalovaná měla naplnit tvrzenou prevenční povinnost a zdravotnické zařízení skutečně kontaktovat, bylo možné již rozeběhnutý průběh porodu zvrátit a život novorozence zachránit, je nezbytné zhodnotit, zda by bylo v možnostech včasné (tedy při prvních produktivních kontrakcích a odchodu plodové vody) přivolané rychlé záchranné služby život novorozence zachránit, a pokud ano, jakými medicínskými prostředky a technikami. Vzhledem ke skutečnému dojezdovému času rychlé záchranné služby a skutečnosti, že v době příjezdu rychlé záchranné služby by byl již novorozenec porozen (resp. byl by porozen či by byl stále ještě zcela či zčásti v porodních cestách) je obžalovaná přesvědčena, že ani taková teoretická možnost neexistovala. Pouze v případě, že by výše uvedená záchrana života novorozence reálně dostupná byla, lze teoreticky uvažovat o naplnění objektivní stránky trestného činu. V opačném případě objektivní stránka není dána.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

7. Obžaloba dovozuje naplnění subjektivní stránky ze záměru obžalované porodit svého syna v domácím prostředí. Pokud by tedy předem, během těhotenství pojatý záměr obžalované, nebyl dán, nebylo by možné o naplnění subjektivní stránky uvažovat. Obžalobou tvrzený záměr porodit svého syna v domácím prostředí obžalovaná nikdy nepojala ani nečinila jakékoliv kroky k jeho přípravě a realizaci. Naopak záměrem obžalované bylo porodit svého syna ve zdravotnickém zařízení, právě s ohledem na natočení novorozence v děloze, na porod ve zdravotnickém zařízení se pak obžalovaná aktivně připravovala a k jeho zajištění činila konkrétní kroky. Skutečnost, že ve svém výsledku obžalovaná porodila svého syna doma, je přičitatelná výlučně nestandardnímu biologickému průběhu předmětného porodu. S ohledem na absenci záměru obžalované porodit svého syna v domácím prostředí tak subjektivní stránka trestného činu není dána.

8. Před soudem se obž. [REDAKCE] k věci vyjádřila podrobně a sdělila, že i s časovým odstupem je pro ni velmi těžké k této věci vypovídat. To, jak se události seběhly, pro ni rychle a neočekávaně, je do dnešního dne dost nesrozumitelné. Těhotenství, její první, probíhalo v nejlepším pořádku, lékařka na všech kontrolách konstatovala, že těhotenství se vyvíjelo tabulkově. Chodila do [REDAKCE] [REDAKCE] na podrobná ultrazvuková vyšetření a vše se jevílo v pořádku. Při jednom z těch závěrečných ultrazvuků někdy na začátku třetího trimestru se na základě lékařské zprávy z ultrazvuku ukázalo, že byl syn otočený zadečkem, že byl v poloze koncem pánevním. Během těhotenství se obžalovaná cítila dobře, velice zdravá, věnovala hodně pozornosti i přípravě k porodu. Načítala si informace, činila si výpisky, s partnerem se společně rozhodovali o tom, jakým způsobem by chtěli родit, jak se postavit k rodičovství. Vybírali mezi porodnicemi, které jsou v bezprostředním okolí [REDAKCE], aby byly v dojezdové vzdálenosti. Nakonec vybrali porodnici v [REDAKCE] nejen pro jejich přístup k porodům, ale rozhodlo též to, že dula-spoluobžalovaná [REDAKCE] bydlela v blízkosti této nemocnice. Dalším důležitým faktorem pro výběr této porodnice byla skutečnost, že zde umožňovaly rodičkám родit vaginálně při poloze koncem pánevním, což v těch dalších zvažovaných porodnicích možné nebylo.

9. [REDAKCE] kontaktovala přes další dulu [REDAKCE], která ji spoluobžalovanou doporučila. Vybrala si ji za dulu i díky volbě porodnice v [REDAKCE]. Na to, že je možnost родit způsobem, který obžalovaná preferovala, v porodnici v [REDAKCE] ji upozornila [REDAKCE]. Sice rozhodnutí родit v nemocnici v [REDAKCE] učinila již předtím, ale poloha koncem pánevním byla takové poslední utvrzení v této volbě. S [REDAKCE] jako dulou uzavřela dohodu, z níž vyplývalo, že dula byla psychickou podporou. Dula není porodní asistentka, nemá zdravotní zaškolení. A tak, jak spolu otevřeně diskutovaly, tak jí to samozřejmě sdělovala, aby si toho byla obžalovaná vědoma. Ohledně odměny se domluvily tak, že pokud jí bude chtít obžalovaná ocenit, ať se rozhodne sama, jakou částku jí vyplatí. S [REDAKCE] si během těhotenství telefonovaly, když se obžalovaná potřebovala o něčem poradit, třeba právě, když zjistila tu polohu koncem pánevní, potřebovala to vedle partnera ještě někomu říct. A pak se potkávaly zpravidla v [REDAKCE] v kavárně. Takto se sešly asi třikrát za dobu těhotenství. Bylo domluvené ke dni porodu, že se potkají na porodním místě v [REDAKCE], kam ji partner odveze. [REDAKCE] měli dát vědět telefonem, až budou pravidelné kontrakce a bude se blížit k odjezdu do porodnice, že na smluveném místě bude čekat. Ale to se vše před porodem změnilo kvůli pandemii, takže k porodu mohl jít pouze partner. Vzhledem k okolnostem nakonec bylo domluveno, že k porodu jde jen partner, který obžalovanou do nemocnice odveze s tím, že [REDAKCE] bude na telefonu, kdyby potřebovala nějakou psychickou podporu.

10. K datu [REDAKCE] už žádný termín návštěvy u ženské lékařky nebyl stanoven, lékařka svoji pravidelnou péči o obžalovanou ukončila a předala ji do porodnice v [REDAKCE] k pokračování v péči.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

kontrakci, tak pod ni někdo strčil nějakou podložku. Ona šla jakoby k zemi, protože pocítovala obavu z té výšky, aby dítě nespadlo na zem, takže šla na ty čtyři. Bylo to hned vedle postele. Během dalšího okamžiku porodila synovo tělíčko a zůstala neporozená hlavička. Dula ■■■■■ navrhovala, aby zkusila změnit polohu, aby se otočila na záda. Otočila se na záda, lehla na postel, a hlavička vyjela. Někdo jí položil syna na tělo a bylo zřejmé, že nedýchal. Někdo tam zavolal: ■■■■■, volej záchranku“ a volala se záchranka. Dal se hlasitý odposlech, dostávali nějaké instrukce, ale tuto fázi už má obžalovaná jakoby v mlze. Co přesně dispečerka říkala, to si nepamatovala. ■■■■■ a ■■■■■ masírovaly a dýchaly do tělíčka. Nějak se u toho střídaly, chvíli dělala jedna masáž, chvíli druhá. Vedle stál partner a držel telefon. Někdo z nich vzal nějaký ručník nebo šátek, co tam byl vedle, a přikryl dítě. Syna nikdo neumýval, bylo nebývale čisté, místnost také nikdo neuklízela, resp. si toho není vědoma. Pak přijela záchranná služba, přebrali tu masáž, napojili syna na přístroj, tam běžela křivka, byl tam potom ještě moment, kdy ■■■■■ nebo ■■■■■, někdo z nich tam zajásal, protože na té křivce se ještě jakoby zvedl ten bod, byl tam tedy ještě ten moment radosti, že to půjde, že ho zachrání, ale ti záchranáři se od počátku chovali tak, že sice resuscitovali, ale příliš naděje tomu nedávali. Pak některý z těch záchranářů přestříhl pupeční šňůru, obžalovaná odešla na záchod, kde porodila placentu a společně odjeli se synem do nemocnice, ale tam už je nepřijali. Jen přijeli před nemocnici, na příjmu byla lékařka, která jen v sanitce konstatovala, že syna udržuje při životě pouze přístroj, na který byl napojený. Byl odpojen, s partnerem se se synem rozloučili. Poté odešla obžalovaná na porodnici na vyšetření. Vyšetřila ji lékařka a řekla, že je bez zranění a že může odjet domů.

13. K dotazu na obžalovanou, proč ona či někdo z přítomných nezavolali záchrannou službu, když došlo k té, jak uvedla první kontrakci, a dítě bylo v porodních cestách, obžalovaná uvedla, že nebylo, kdy ji volat. Byl to prostě šok, měla pocit, že se to děje teď a že teď je potřeba konat, byl tam prostě takový shon, oni tam okolo ní pobíhali a „ty rodiš“. V tu chvíli cítila jako: „Zachraňme ■■■■■ at' nespadne na zem.“ To bylo její uvažování, říkala si: „Zachraňme ho, at' se nic nestane, zabezpečme, at' nespadne na zem“. Riziko porodu díky natočení miminka si připouštěla, byla si vědoma, že to není standardní.

14. K deníku, který si obžalovaná psala, uvedla, že to byl blok, kdy v první části byly výpisky, co si přečetla na internetu, odškrtačovací seznam do porodnice, a pak byla druhá část, tu si začala psát asi týden po porodu nebo deset dní po porodu, neboť jí někdo doporučil, nebo si přečetla, že to může být dobrá terapeutická metoda pro to se z těch pocitů vypsat. Poznámky psala jakoby zpětně během šestinedělí vždy nárazově. Měla pocit, že když něco napíše na papír, tak to nějak vyventiluje. K části deníku na č. l. 111 spisu, kde se vyjadřuje k době ■■■■■ hodin, kdy přijela ■■■■■ a je zde uvedeno „vyšetřuje, otevření na ■■■■■“, tak k tomu uvedla, že dula ■■■■■ se na ni dívala zvenku, nevyšetřovala ji gynekologicky, k tomu nikdy nedošlo, to bylo předem řečeno. Jediné, kdy se na ni koukala, bylo ve chvíli, kdy přišla první kontrakce, kdy sestoupilo dítě do porodních cest, a kdy oni tam za ní doběhli, tak ■■■■■ s partnerem prostě klekli na kolena a podívali se. Platí to, že ji gynekologicky ■■■■■ po příjezdu nevyšetřovala. Když si do deníku psala ten den a průběh toho porodu, tak si to dopisovala se zpožděním. Byl to její způsob vypořádání se s tím, měla potřebu zasadit to do toho, jak má probíhat porod, protože sama nechápala, co se dělo při tom porodu, jak to, že nebyly kontrakce po pěti minutách dvě hodiny, že to prostě neprobíhalo tak, jak mělo. Měla potřebu přijít tomu nějak na kloub, co se tam odehrálo, a tak si zpětně dosazovala, co se mohlo odehrát podle běžného scénáře toho, jak probíhá porod. K části deníku na č. l. 112 spisu, kde je uvedeno „po porodu dítě zachytí jeden z rodičů“, tak to se týká jejího porodního plánu, kdyby to bylo možné, aby to miminko zachytil partner. Myslela tím v porodnici, aby to tak bylo.

15. Tento deník obžalovaná nikomu nezpřístupnila, k tomu nebyl určený, byla to věc skutečně pro ni. Partner věděl, že si dělá výpisky, ale do deníku nenahlédl, on velice respektuje soukromí. Paní [REDAKCE] tento zápisník nedávala, aby se s ním seznámila. Jak se tedy v nějaké chvíli zápisník u paní [REDAKCE] ocitl, si vysvětluje tak, že ho prostě u nich doma musela najít. Ona s nimi nebydlí, ale zkrátka v jejich nepřítomnosti do domu chodila. S paní [REDAKCE] už dlouho není v kontaktu, poslední kontakt, co měli, byl po šestinedělí.

16. Obžalovaná uvedla dále, že o tématu domácího porodu slyšeli s partnerem na kurzu „Jemné zrození“, kde se o něm mluvilo. Mluvilo se tam o všech variantách, o domácím porodu, ambulantním porodu, porodu v nemocnici, jak si ho zajistit, o porodu císařským řezem. Její postoj k tomu je takový, že si rodička dle konzultace s lékařem musí vybrat příznivou variantu, která odpovídá zdraví a jejím možnostem. O domácím porodu by uvažovala, pokud by těhotenství bylo v pořádku a standardní, ale tato situace u nich nebyla. Nemá k tomu záporný ani kladný názor, neodsuzuje to.

17. *Těž obžalovaná* [REDAKCE] se prostřednictvím obhájkyně vyjádřila podle § 206a tr. řádu k podané obžalobě, když její argumenty jsou v podstatě totožné s těmi, které uvedla obž. [REDAKCE], a které soud shrnul pod body 2-7. Nad rámec tohoto vyjádření dále uvedla, že obžaloba je vystavěna na objektivizaci následku bez důsledného zkoumání a analyzování příčinné souvislosti mezi jednáním, které je obžalobou kladeno za vinu, a smrtí novorozence, a to v podmínkách konkrétního, značně nestandardního porodu. Právě abnormální průběh předmětného porodu je pro hodnocení objektivní stránky zcela klíčový. Díky neexistujícímu objektu trestného činu (tj. život (ne)subjektu práva) není pojmově možné uvažovat o následku trestného činu. I pokud by tak zbývající elementy objektivní stránky (jednání a příčinné souvislost, kde oba tyto elementy obžalovaná rozporuje) byly dány, nelze o naplnění objektivní stránky trestného činu usmrcení z nedbalosti podle § 143 trestního zákoníku pojmově uvažovat. Obžalovaná předem a transparentně obž. [REDAKCE] informovala, že není zdravotnickým pracovníkem. U předmětného porodu neposkytovala žádnou zdravotní péči ani žádné dílčí zdravotní výkony. Zejména odmítá, že by obž. [REDAKCE] jakkoliv gynekologicky vyšetřovala. Mezi viněným gynekologickým vyšetřením a smrtí novorozence není dána jakákoliv příčinná souvislost, a obžaloba ji ostatně ani nijak nedovozuje.

18. Ve vztahu k nevhodně stanovené strategii vedení porodu obžalovaná uvedla, že předem a transparentně obž. [REDAKCE] informovala, že není zdravotnickým pracovníkem. U předmětného porodu neposkytovala žádnou zdravotní péči ani žádné dílčí zdravotní výkony. Kategoricky odmítla, že by stanovovala strategii vedení porodu, ani že by předmětný porod vedla. Z obsahu obžaloby není zřejmé, co je tvrzené nezvládnutí techniky myšleno, resp. zda je vůbec možné definovat jednotlivé zdravotní výkony nebo ucelený soubor zdravotních výkonů, které by „techniku vaginálního porodu koncem pánevním“ vůbec definovaly.

19. Obžalovaná dále uvedla, že existuje nejen legislativní, ale i judikatorní konsensus na tom, že v rámci rozhodování o zdraví a zdravotní péči třetí osoba neodpovídá za rozhodování a jednání jiné osoby (k tomu například nález Ústavního soudu ze dne 24. 7. 2013, sp. zn. I ÚS 4457/12). Dokonce pokud by došlo k autoritativnímu rozhodnutí za jinou osobu, obžalovaná by se dopustila zásahu do jejích osobnostních práv, resp. došlo by k porušení práva na soukromý a rodinný život podle článku 8 Úmluvy, jednala by tedy protiprávně. Obžaloba tak viní obžalovanou z údajného porušení povinnosti, které kdyby, optikou obžaloby, neporušila, tak se ve skutečnosti podle právního řádu dopustí protiprávního jednání, nejen dle zákona, ale i judikatury (Rozhodnutí ESLP ve věci Hanzelkovi proti České republice, č. stížnosti 43643/10;

paternalistický koncept kritizuje a definuje jako protiprávní rovněž rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 2. 2016, č. j. 24 C 3/2011-572).

20. Obžaloba je postavena na dovozování vědomé nedbalosti, tedy že obžalovaná věděla, že svým jednáním může zasáhnout do objektu (tj. práva na život plodu), avšak bez přiměřených důvodů spoléhala, že k tomu nedojde. Obžaloba v tomto ohledu neobsahuje žádné bližší odůvodnění, za jakých konkrétních skutečností je vědomá nedbalost u této obžalované dovozována.

21. Před soudem pak tato obžalovaná uvedla, že někdy koncem roku [REDAKCE] nebo počátkem roku [REDAKCE] ji oslovila obž. [REDAKCE], že je těhotná a přála by si doprovodit do porodnice, získat informace týkající se porodnic v [REDAKCE]. Domluvily si schůzku, probíraly spolu, která porodnice je nejvstřícnější k přirozeným porodům, zmínila se o nemocnici v [REDAKCE]. Nechaly v tu chvíli tuto otázku ještě otevřenou, protože v té době bylo do porodu ještě poměrně daleko. Pak měly ještě jednu schůzku, někdy v roce [REDAKCE] a nakonec se setkaly až toho dne, kdy jí obž. [REDAKCE] zavolala, že má přijet. Průběžně byla seznamována s tím, jak těhotenství probíhá. Doporučila jí též kolegyni [REDAKCE], která poskytovala takové uvolňující masáže. Poté, když se blížil termín porodu, tak čekala, že se obž. [REDAKCE] ozve, což se stalo až dne [REDAKCE], někdy ve večerních hodinách. Byla požádána, jestli by k nim mohla přijet, protože cítila nějaké poslíčky a říkala, že by byla raději, kdyby přijela k ní domů a prožila s ní ještě nějaké chvíle předtím, než se s partnerem rozhodnou odjet do porodnice. Tak vlastně byly i původně domluveny, protože situace v této době byla taková, že písecká porodnice neumožňovala doprovod třetí osoby nebo druhé osoby u porodu, takže se dohodly, že by případně přijela k ní domů, aby spolu posečkaly, než se rozhodnou s partnerem odjet do porodnice, kam by je doprovodila jen na příjem. Někdy ve večerních hodinách přijela do [REDAKCE]. Seznámila se s partnerem obž. [REDAKCE], kterého do té doby neznala. Pak vlastně navrhla, že by mohla zavolat [REDAKCE], obž. [REDAKCE] byla ráda. [REDAKCE] za nimi přijela v noci. Společně trávili čas povídáním s partnerem obž. [REDAKCE], kdy obž. [REDAKCE] si s nimi průběžně povídala a mezitím odcházela do kuchyně, kde se cítila více v klidu. V podstatě nic nenasvědčovalo tomu, že by se blížila chvíle, že se má dítě narodit. Obž. [REDAKCE] se vlastně chovala nezvykle tiše a klidně na to, že by se měl porod blížit, byla komunikativní, vlastně nedávala najevo, že by jí něco trápilo nebo bolelo, takže všichni měli pocit, že je to takový jako nějaký začátek, že budou možná ještě nějaký čas trávit společně. Pak v jednu chvíli uslyšeli takové nějaké první jako heknutí z kuchyně, tak z toho měli radost, jako že se konečně začíná něco projevovat. Když se šli podívat do kuchyně, tak zjistili, tam ji vlastně obž. [REDAKCE] požádala, ať se podívá, že jí něco strašně tlačí mezi nohama, a když se podívala, tak viděla, že jsou rodidla napnutá a že už se prostě miminko tlačilo ven, takže z toho měli všichni obrovský stres. Společně obž. [REDAKCE] převedli do vedlejšího pokoje, protože měli strach, aby miminko nevypadlo ven, snažili se zabezpečit její pohodlí a starat se o to, aby v té rychlosti se mohlo miminko narodit. Potom se během velmi krátké chvíle narodilo tělíčko, potom došlo k takovému krátkému zaváhání při porodu hlavičky a obžalovaná okoukala v porodnici, že dost často volí změnu polohy k tomu, aby se ta situace změnila, takže navrhla obž. [REDAKCE], aby se zkusila přetočit, že by to mohlo v tu chvíli pomoci. Ona se přetočila na záda a miminko vyklouzlo ven. Někdo jí ho dal na tělo. Miminko bylo takové malátné, což se někdy stává, takže ho chvíličku masírovaly, ale nebylo to dobré, tak zavolala na partnera obž. [REDAKCE], ať ihned vytočí záchrannou službu, že prostě musí zavolat pomoc. Miminko přikryli, bylo třeba ho držet v teple, dle pokynů paní z dispečinku zahájily resuscitaci, kterou střídavě s [REDAKCE] prováděly až do příjezdu záchranné služby. Pak celou tu akci předaly záchranářům. Miminko po porodu nikdo nemyl, to v žádném případě. Místnost nikdo neuklízela, na to nebyl ani prostor. Po příjezdu záchranářů si obžalovaná stoupla opodál a jen sledovala záchrannou službu, přišel tam nějaký starší doktor se dvěma kolegy, jedna byla žena a

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

druhý byl muž. Ti dva se nějak angažovali v té resuscitaci a ten starší lékař tam stál a vlastně jen nečinně přihlížel. Miminko připojili na nějaký přístroj, aby viděli, jakou má srdeční akci. Srdeční akce tam byla, v jednu chvíli se to i zlepšilo. K jejímu údivu však doktor po příjezdu prohlásil miminko za mrtvé, což nedávalo smysl. Pupeční šňůru přestříhli záchranáři, k porodu placenty došlo někdy v průběhu té následné resuscitace. Došlo k tomu v bytě, asi šla obž. [REDAKCE] na záchod, ale až poté, co děťátko převzali záchranáři. Obž. [REDAKCE] pak jela do porodnice v sanitce s miminkem. Po návratu bylo řečeno, že chlapeček zemřel.

22. Ke své osobě obžalovaná uvedla, že studovala [REDAKCE]. Živí se [REDAKCE]. Jako dula pracuje necelých [REDAKCE] let. Takovouto psychickou pomoc takto podala v desítkách případů. Jezdí s touto pomocí i mimo kraj, původně působila na [REDAKCE], protože tam žila, v [REDAKCE] je teď [REDAKCE] let. K této činnosti se dostala přes svou osobní zkušenost s porodem. Měla pocit, že to má smysl, a že ženy by neměly být u porodu prostě samy. Absolvovala kurz u [REDAKCE] před [REDAKCE] lety. Nyní občas jezdí na nějaká školení týkající se této problematiky. Registrovanou dulou není. Internetové stránky nemá, většinou se o ní ženy dozvědí na základě nějakého doporučení, referencí, a tak to bylo i v tomto případě. Součástí spisu je Dohoda, kterou s obž. [REDAKCE] sepsaly. To je předtištěný dokument, který klientkám dává. Obsah dohody je formulovaný na základě doporučení, která dostala na kurzu pro duly. Je tam důležité zdůraznit, že není zdravotník, aby nedošlo k nějaké mystifikaci. Slouží to k tomu, aby i ona sama byla chráněna. Je tam psáno i o odměně, že ji žena odmění darem, ale v tomto případě se dohodly na tom, že to bude bez odměny.

23. K náplni její činnosti jako duly uvedla, že v době těhotenství ji často vyhledávají ženy proto, aby se zorientovaly v situaci, jak to vlastně chodí v porodnicích. Je to pro ně něco neznámého. To je před porodem. Samozřejmě se jí ptají i na to, jaké cviky mohou dělat, třeba už v rámci přípravy nebo se ptají, koho by jim třeba doporučila právě na masáže. Ona není masérka, takže osobně nic takového nevykonává. Při porodu to je něco jiného, ale před porodem masáže nedělá. Někdy ženu odváží do porodnice ona, někdy partner. Je účastna při porodu, vše je založeno na dohodě.

24. Pokud byla obžalovaná tázána, zda v okamžiku, kdy slyšela výkřik obž. [REDAKCE], kdy už se schylovalo k porodu, ona se sehnula a viděla tělíčko, jak se dralo ven, tak zda ji nenapadlo zavolat záchrannou službu, při vědomosti toho, že porod bude probíhat koncem pánevním, uvedla, že v tu chvíli ji nenapadlo nic lepšího než prostě dopravit ženu někam, kde by stabilizovali její polohu, protože měla strach, že miminko vypadne. Nesnažila se o to sama, ostatní podpírali obž. [REDAKCE] a pomáhali jí, protože ten tlak byl v tu chvíli velký a děťátko se už dralo ven, takže se snažila dávat takovou jako oporu. Během této doby obž. [REDAKCE] žádné pokyny ani doporučení např. jak dýchat nedávala. Jednak ani žádné takové pokyny ani doporučení nedává, když ten porod běží standardně třeba v porodnici, tak tam se ženami třeba prodýchává, ale v tuto chvíli tady vůbec k tomu nebyl prostor. Neradili jí ani ostatní, bylo to spontánní, bylo to opravdu velmi rychlé a opravdu to v tu chvíli byla velká panika, protože věděli, že děťátko je rozeno koncem pánevním, a že je to všechno naprosto nestandardní a všechny to velmi zaskočilo.

25. K dotazu, jak by se zachovala, kdyby ji obž. [REDAKCE] požádala o radu, zda má jet do nemocnice, tak by se jí zeptala, jak to vnitřně cítí, jestli se už doma necítí bezpečně, tak bude určitě lepší odjet. Většinou prvorodičky právě mají tendenci odjíždět do porodnice dříve, než by bylo někdy žádoucí, ale vždy dbá pokynů, jak se žena cítí, i když má třeba pocit, že je to moc brzo a budou v porodnici zbytečně brzo, tak do toho nevstupuje. Snaží se vystříhat sdělení osobního názoru.

26. K otázce domácích porodů obžalovaná uvedla, že podle ní má žena právo porodit tam, kde chce. Není jejím úkolem jí to rozmlouvat. Pokud žena chce porodit doma a přeje si, aby u toho byla, tak se tomu nebrání s tím, že jí vždy poučí, že není zdravotník. Je to opravdu v kompetenci té ženy. U plánovaného domácího porodu v minulosti přítomna byla. Za ty roky, co dulu dělá, to byly už desítky takových porodů. Byla však přítomna i obdobné situaci jako s obž. ██████████, kdy žena, která měla родit v porodnici, nakonec porodila doma. Byl to jeden jediný případ, jindy se v takové podobné situaci neocitla.

27. *Svědka ██████████, přítel obž. ██████████*, uvedl, že pro něj je docela obtížné se k věci vyjádřit. Je to už nějaká doba, co se tyto věci udály, a přesto se s touto ztrátou dosud nevyrovnal. Je v takové situaci, kdy přišel o syna a zároveň přišel i o matku. S ██████████ se seznámil, docela dlouho spolu chodili, pak se rozhodli, že budou mít potomka a těšili se společně na něj. Během těhotenství spolu diskutovali, že to pro ně bude významná změna v jejich životech, tak se na to připravovali, ██████████ jezdila na pravidelné prohlídky ke své gynekoložce do jejího původního bydliště do ██████████. Navštěvovali ultrazvuky, u toho byl přítomen, tam, kde otec mohl být, byl, ale bylo to trochu komplikované kvůli covidu, naštěstí to mělo řešení, neboť mohli společně jezdit do ██████████ v ██████████. Také byli na takovém předporodním kurzu, šlo o kurz „Jemné zrození“. Byl připraven jít k porodu, na tom kurzu se probíralo dost věcí, takže byl na to připraven. Chtěl u porodu být, bylo to jeho přání. Na základě toho kurzu, i těch ultrazvuků (poloha dítěte) a na základě různých doporučení a indicií se rozhodli pro porodnici v ██████████. Pak řešil takové ty praktické věci, aby měl funkční auto, a mohli jet do té porodnice, sehnat dětskou autosedačku. O tom, že dítě není ve správné poloze, věděl z těch ultrazvuků. S partnerkou to probírali, ale on ji uklidňoval, protože i on se narodil koncem pánevním, takže v tom neviděl takový problém. O domácím porodu neuvažovali právě vzhledem k natočení miminka. Na základě informací z toho kurzu měl nějakou představu, jak by to mělo probíhat. Takže toho večera to nevypadalo, že by měl přijít porod. To vypadalo jako, že se nic dítě nebude. ██████████ byla klidná, nic se neprojevovalo. Celý ten den s ní asi nebyl. Také byl trochu nervózní, byla to pro něj úplně nová zkušenost, a nechtěl svojí případnou nervozitu na partnerku přenášet. Pak někdy později večer s ██████████ zavolala ██████████. O ██████████ věděl, věděl, že s ní ██████████ komunikovala a kdo to byl. Pak ještě přijela ██████████, to byla nějaká její kamarádka, nějaká další podpora. Předtím neviděl ani jednu z nich. Věděl jen, že ██████████ by s nimi měla jít k porodu, ale bohužel kvůli epidemii covidu hrozilo, že možná ani on nebude moci u porodu být. Původně tam měli jít všichni tři. Během toho večera se tak různě bavili, padala různá témata. Porod už se měl tak nějak blížit, ale podle něj nic nenasvědčovalo tomu, že by měla ██████████ родit, byla taková klidná. Vesměs s nimi ██████████ byla, v průběhu večera však ██████████ odešla do kuchyně, po nějaké době uslyšeli takové heknutí, běželi za ní, aby zjistili, co se stalo, a vlastně viděli, že ██████████ už měla dítě v porodních cestách. Pak už se to odehrálo hrozně rychle. Syn se narodil, bohužel nedýchal, tak zavolal záchrannou službu. Mluvil s operátorkou na dispečinku, ona je instruovala, jak postupovat, snažili se dítě oživit, než přijela sanitka. Dle pokynu měli podvázat pupeční šňůru, tu přestříhli až záchranáři. Bylo to celé opravdu strašně rychlé. Představoval si to trochu jinak, že vše bude nějakou dobu trvat, že to bude probíhat tak, jak je učili na kurzu. Po příjezdu záchranářů jim šel otevřít. Byl překvapen, že ač dítě podle instrukcí operátorky stále oživovali, oni ho zprvu prohlásili za mrtvého, vypadalo to, že ho nechtěli oživovat, ale pak nakonec začali. Napojili ho na nějaký přístroj, kde měřili činnost srdce, nějakou dobu ho oživovali, poté jeli do nemocnice. Ještě před tím partnerka porodila placentu. Po porodu dítě určitě nikdo nemyl, ono bylo úplně čisté, a navíc na to nebyl vůbec čas. Před příjezdem záchranky místnost určitě neuklízeli. Jediné co možná, že se dala stranou podložka, aby tam ti záchranáři k nim mohli, jinak se nic neuklízelo, nebylo rozhodně ani kdy. Vztahy s jeho matkou jsou dlouhodobě ochladlé. On se k ní snažil najít cestu už několikrát, stejně jako spousta lidí, včetně jeho bývalých přítelkyň. Poté, co s přítelkyní zažili tuto ztrátu, tak na ně zavolala policisty a podala dvě trestní oznámení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

28. *Svědka* [redacted] uvedl, že jako lékař záchranné služby byl povolán do [redacted], nyní si již nepamatoval, co bylo operátorkou sděleno k případu, asi že se jednalo o porod. Přišli do místnosti, kde ležela paní a vedle ní ležel novorozenec, který nejevil známky života, a byl tam kromě té paní ještě pán, později vyšlo najevo, že je to partner, pak tam byly dvě osoby v takových dlouhých šatech, které zpívaly nějaké písně a hovořily s tím mrtvým dítětem. Mrtvým proto, že asi za pět minut poté, co začali pracovat-resuscitovat, se skutečně prokázalo, že se nejednalo o živého člověka, že k té smrti muselo dojít před nějakými deseti, dvaceti, třiceti minutami. Tedy ke smrti mozku, což je tedy nejpodstatnější na lidském těle, protože ještě někdy se podaří třeba rozběhnout srdce, ale už bohužel jedinec stejně nemůže pokračovat v životě. Oni však pokračovali v resuscitaci, protože si nedovedl představit, resp. představoval si, že kdyby v této situaci řekl, že to dítě je tady mrtvé půl hodiny, tak že bude následně obviněn z toho, že neposkytl první pomoc. Tomu se chtěl vyhnout a chtěl se vyhnout tomu, ponechat dítě na místě, protože stejně bylo nutné v takovém případě provést zdravotní pitvu. Ta situace byla naprosto nestandardní, tak na místo nechal povolat policii. Nakonec zavolaal na dětské oddělení lékaře neonatoložce. Nadále pokračovali v resuscitaci, a rozhodl o převozu dítěte i s matkou do nemocnice. Tam byla definitivně konstatována lékařkou smrt a dítě bylo převezeno na oddělení patologie, přičemž matka, ne zcela dobrovolně, musela být přemlouvána k tomu, aby tam zůstala a podstoupila vyšetření. Již si nepamatoval, zda matka porodila placentu doma nebo ne. Byl to samozřejmě velmi silný zážitek. Svědek si nepamatoval, zda po příjezdu na místo byla prováděna laická resuscitace miminka, dle něho nebyla, tedy rozhodně nikoli adekvátně. V takovém případě se do novorozence musí dýchat a musí se mu rozedmout plíce, musí se nadechnout, aby krev začala plícemi vůbec proudit, protože do té doby jsou plíce vlastně nevzdušný orgán, kterým proudí úplné minimum krve. Jak to bylo s pupeční šňůrou, to si svědek nepamatoval. Spíše se přikláněl k tomu, že byla ošetřená. A miminko dle něho bylo vůbec nějaké umyté a ošetřené, to ho napadlo tak během prvních deseti minut, to na tom případě bylo neobvyklé. Dále byla provedena ventilaci a právě bylo hrozně nápadné, že dítě vlastně šlo velmi špatně prodýchnout. Totiž obecně první vdech je obvykle obtížný, protože plíce jsou nevzdušné. Svědek si nepamatoval, zda dítě napojili na monitor, bylo to možné. Pokud to svědci tvrdili, tak ano, je to standardní postup. V žádném případě nebylo možné, že když na miminko bylo hovořeno otcem, tak se na monitoru objevily nějaké odrazy, sinusoidy, to je naprostá magie. Není to možné a není to pravda, ale fakt je ten, že jsou možné různé artefakty a při masáži hrudníku, která byla prováděna, na tom monitoru musí být viditelná nějaká odezva, ta tam musí být. Tu vlastně dělá ten, kdo hrudník stlačuje, to není nějakým hovorem ze záhrobí. Tento svědek při opětovném slyšení před soudem uvedl, že pakliže do záznamu o výjezdu (č.l. 234 a násl.) uvedl jako diagnózu – překotný porod, tak se dle něho o překotný porod nejednalo, a šlo pouze o softwarovou technikálii, a nikoli lékařské posouzení tohoto případu. Při sepisu této zprávy z možné nabídky diagnóz vybral tu, která byla případu nejbližší, zde se nabízelo právě spojení překotný porod, protože o porod se jednalo (ale nikoli překotný).

29. *Svědce* [redacted] uvedla, že pracuje jako zdravotnický záchranář již [redacted] let. Předmětného dne kolem půl druhé ráno vyjžděli na poruchy vědomí k novorozenci do [redacted]. Když jeli na místo, tak jim bylo sděleno, že se jedná o resuscitaci novorozence na místě. Přijeli na místo, vzali si potřebný materiál, mezitím dojížděl vůz s lékařem, který jel v jiném sanitním voze společně s dalším záchranářem. Do domu vstupovaly obě posádky společně najednou. Kdo vstoupil ze záchranářů první do místnosti, si nepamatovala. Dům působil starším dojmem, bez vybavení, místnost byla tmavá, hořely tam svíčky, možná i nějaký krb, celé to působilo takovým trochu zvláštním dojmem. Venku čekal nějaký muž, který je zavedl do místnosti, kde právě byla matka rodička, ta ležela na posteli, vedle ní ležel novorozenec, který nejevil žádné známky života. Ihned začali s resuscitací, nalepili na něj combo elektrody, kde viděli, že na monitoru nebyla

žádná srdeční akce. Pokračovali dále v resuscitaci, která tedy při jejich příjezdu nebyla prováděna nikým, kdo byl na místě. Mezitím lékař dal pokyn k intubaci, která byla provedena, a pokračovali ve ventilaci a srdeční masáži novorozence. Poté, co lékař novorozence zaintuboval, tak se všichni střídali v masáži i prodýchávání ambuvakem, což šlo docela ztuhá, ambuvak skoro nešel prodýchnout, jako kdyby v dýchacích cestách byla nějaká obstrukce, překážka. Trvalo to docela dlouho. Co se týče placenty, tak v té místnosti porozená nebyla. Potom lékař na místo zavolal policii, bylo to proto, že celá situace se mu asi úplně nezdála, bylo to celé takové zvláštní, dítě vypadalo celé čisté, nemělo na sobě známky krve, mázku, nic svědčící pro to, že by byl čerstvě narozený. Podle svědkyně byl pupečník ošetřený. Lékař zavolal do [REDAKCE] na neonatologii, domluvili se s doktorkou a pacienta po nějaké době s matkou transportovali do Nemocnice [REDAKCE]. Po celou dobu cesty probíhala nepřímá srdeční masáž a ventilace až do nemocnice. Za tu dobu od jejich příjezdu až do doby, než novorozence odevzdali lékařce v nemocnici, tam nebyl žádný náznak, že by se dítě tzv. chytlo. Venku před nemocnicí čekala lékařka se sestřičkou, vstoupily do sanitního vozu, lékařka vyšetřila novorozence a konstatovala smrt. Poté si matka vystoupila, a novorozence odvezli na patologii.

30. *Svědka* [REDAKCE] uvedl, že pracuje jako řidič záchranář, víceméně řidič. Toho předmětného dne byli voláni do [REDAKCE], přijel tam s kolegyní bez lékaře, ten dorazil až po nějaké době. Přijeli tam na místo, dítě už bylo porozené, nejevilo známky života. Pak na místo asi po pěti minutách přijel lékař se záchranářem. Dítě se snažili oživovat, i když nejevilo známky života, dělali všechno možné, ale zkrátka nešlo to. Pak tam ještě přijela druhá sanitka, když chtěli dítě odvézt. Tu místnost, kde se vše odehrálo, si pamatoval, byla to taková spíš nestandardní domácnost. Bylo to takové hodně staré, bylo tam přitmy, málo světla, nad tím dítětem tam plakali nebo tam bylo nějaké takové: „[REDAKCE], vrať se nám“, takové vzlyky, to mu utkvělo v hlavě. Také on prováděl resuscitaci, s [REDAKCE] začínali a pak přijel ten lékař. Když byl u toho novorozence, už byl takový promodralý, že to podle něj nevypadalo na právě narozené dítě. Na místě byli desítky minut, takových 20, 25 možná i 30 minut. O převozu dítěte do nemocnice rozhodl lékař. Jim bylo pořád něco divného, až pak posléze mu došlo, že to dítě bylo umyté. Ti lidé, co byli na místě, když přijeli, se chovali trochu divně. Svítily tam svíčky, svědek to přirovnal spíše k nějakému rituálu, působilo to hodně depresivně. Když přijeli na místo, bylo dítě odděleno od pupečníku, ale svědek si vzhledem k množství výjezdů nebyl zcela jist touto skutečností.

31. *Svědka* [REDAKCE] uvedl, že pracuje jako zdravotnický záchranář. V nočních hodinách toho dne dostali výjezd jako N1, byl to porod a zřejmě resuscitace novorozence. Svědek byl v pozici řidiče RV vozidla, kdy vezl lékaře na místo. S lékařem tedy jeli směrem [REDAKCE] na zadanou adresu. Přijeli na místo pár desítek vteřin, možná minut, za další posádkou. Naproti jim přišel nějaký muž, zřejmě otec, vzali si věci a on je dovedl do místnosti s novorozencem. Na místě byla tma, nějaká světýlka tam svítila, bylo tam šero, tma, takže požádali o rozsvícení, ale to nebylo umožněno. Pak tam zněly nějaké zpěvy, ty ženy, co tam byly, tam zpívaly nějaké písně. Na posteli ležela matka a novorozenec byl vedle ní bez známek života. Lékař přistoupil k novorozenci a začaly pokyny k ošetřování a oživování. Novorozenec nejevilo známky života od začátku. Byl jakoby ošetřený, dle něho to nebylo čerstvě narozené miminko. Byl už obstaraný a osušený. Měli s sebou monitor, napojili na něj novorozence plackami, snímali případný srdeční rytmus, který tam nebyl, od samého začátku byla asystolie. Již když přišel na místo, tak si myslel, že je konec. Na to usuzoval z toho začátku, kdy novorozenec ležel na té posteli bez známek života, nebyl tam pláč, nebyl tam pohyb končetin a po nalepení elektrod tam byla asystolie, takže žádná srdeční akce. Přesto se jelo do nemocnice, lékař tak usoudil. Svědek jel zpět sám vozem. Jel také do nemocnice, vždy doprovází sanitku, aby vyzvedl lékaře. Když sanitka přijela do nemocnice, zastavila před neonatologií, tam už čekala sestra s lékařkou, která vstoupila do vozu, vyšetřila novorozence a řekla, že už je konec, že už tam nejsou žádné možnosti. Pak to vysvětlovala

mamince, která jela sanitkou také. Svědek rodičku neošetřoval, nevybavil si, zda tam k nějakému jejímu ošetření došlo. Jak to bylo s pupečníkem, si přesně nevzpomněl, dle něho již ošetřen byl.

32. *Svědkyne* ■■■■■ uvedla, že ■■■■■ ji kontaktovala někdy v poslední části svého těhotenství se žádostí o nějakou masážní péči. Ona je terapeutka sakrální biodynamiky a masér šiacu, takže ji požádala o podporu v těhotenství. Viděly se asi dvakrát a několikrát spolu mluvily po telefonu. Při setkání se sblížily a tak ji ■■■■■ poprosila, kdyby byla někde poblíž, zda by k ní přijela na návštěvu. Toho dne ■■■■■ jí volala ■■■■■, která předtím ■■■■■ doporučila její služby, že by si ■■■■■ přála, aby k ní přijela, že je v takovém předporodním rozpoložení, v takovém ladění a že by byla ráda, kdyby jí byla svědkyně nablízku také, aby jí udělala nějakou ulevující masáž, ale vlastně k tomu vůbec nedošlo, nakonec se ta situace odehrála úplně jinak. K obžalované ■■■■■ přijela někdy před půlnocí, připustila, že se obžalovaná mohla zmínit o posličcích, ale svědkyně tomu nevěnovala pozornost. Společně si povídali u stolku, pili čaj a probírali různá témata. Pak se ■■■■■ odebrala do kuchyně a chvíli poté uslyšeli takový jako zvuk, jakoby zakřičela, tak se šli podívat, co se děje a vlastně poté se začalo všechno odehrávat velmi rychle. Došlo tam k takové hektické situaci, kdy už bylo vidět, že miminko šlo ven. Předtím přitom nebyl žádný náznak toho, že by ■■■■■ rodila, ale vlastně od té chvíle, co se přišli podívat do kuchyně, se to miminko dralo na svět, tak jí pomohli do obýváku, šoupli pod ní nějakou matraci, aby miminko nespadlo na zem a aby ona nebyla na zemi, a potom se miminko narodilo. Ihned po porodu dítě viděla, bylo hodně světlé a nedýchalo, mělo zavřená očička. Začaly mu s ■■■■■ třít zádička, nožičky a tatínkovi řekly, ať volá záchranku, protože děťátko nedýchalo. Ale cítila tep v pupečníku, sáhla si na něj a tepal a vlastně, když se snažila někde na děťátku nahmatat puls, tak ho cítila. Miminko na sobě nemělo žádný maz ani krev, vůbec. Poté prováděly resuscitaci podle pokynů operátorky do té doby, než přijela záchranná služba, které předaly vlastně z ruky do ruky tu resuscitaci. Záchranáři přijeli, napojili miminko na nějaký přístroj, kde snímali asi tep srdce, byla tam obrazovka, na které byl takový graf a čísla na té obrazovce, nějakých ■■■■■ a pak jeden člověk z té záchranky řekl, že to nemá cenu, že už nebudou dál pokračovat. Ptali se, zda nemohou nějakým způsobem se snažit to miminko zachránit, že to vypadá, že má nějaké známky života, a oni ho poté zaintubovali a spolu s ■■■■■ ho odvezli do nemocnice. Ona s ■■■■■ pak čekaly v domě, co se bude dít. ■■■■■ se vrátili a řekli, že miminko zemřelo. S obžalovanou ■■■■■ se pak viděla asi dva nebo tři dny po porodu, přijela za nimi, protože se to všech nesmírně dotklo, takže nějakým způsobem udělali takové rozloučení, a potom se ještě viděly na konci šestinedělí, kdy obžalovaná dělala ještě nějakou masáž. V současné době si občas zavolají. Pupeční šňůru podle ní přestříhli záchranáři. ■■■■■ v jednu chvíli, když už miminko bylo zaintubované, šla na záchod a pak se vrátila a říkala, že porodila placentu. Ke své osobě uvedla, že v té době pracovala hlavně v ■■■■■, kterou založila, a kde má i své ■■■■■ děti. Masáže provozuje jako vedlejší činnost, má vystaven živnostenský list. S obž. ■■■■■ se bavily o tom, že by jí svědkyně mohla podpořit před porodem nějakým laděním, ale pouze v případě, že by byla na své chalupě v blízkosti bydliště obžalované. Svědkyně znala přibližný termín porodu obžalované. ■■■■■ s ní právě konzultovala polohu dítěte koncem pánevním, a právě proto za ní poprvé přišla, protože často se stane, že když se maminka uvolní, tak se miminko otočí. Obžalovaná ■■■■■ hledala porodnici, kde by byli přístupní k tomu, aby mohla rodit přirozeně, aby to nebyl automaticky císařský řez, takže chtěla rodit v porodnici v ■■■■■.

33. *Svědkyne* ■■■■■ uvedla, že v pátek ■■■■■ jí ráno volala kriminální policie kolem deváté hodiny, s dotazem na syna ■■■■■. Nevěděla, kde je, protože od února se s ní nebavil. Až od druhého syna se dozvěděla, že došlo k domácímu porodu koncem pánevním s tím, že dítě zemřelo. Pak se ze svého okolí dozvíдалa o podrobnostech této události. Někdy koncem ■■■■■, začátkem ■■■■■ toho roku šla na zahradu k domu, kde obžalovaná s jejím synem ■■■■■ a druhým synem ■■■■■ žila, sesbírat jablka. Bylo otevřené okno v domě, nikdo

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

doma nebyl, tedy šla zavřít to okno, protože měla být bouřka a v bytě si všimla, že tam byl deník s názvem [REDACTED]. Tak ho otevřela a tam si bohužel přečetla poznámky o tom, že domácí porod připravovali, pak že nějaká dula [REDACTED] dostane [REDACTED] Kč jako za porod, pak tam byly sepsané věci potřebné k domácímu porodu, nějaké deky, něco na zakrytí miminka. Svědkyně byla v šoku. Protože u sebe neměla mobil, tak druhý den, samozřejmě nervózní, si ofotila skoro celý ten deník, tedy to, co považovala za důležité. Nakonec se rozhodla podat trestní oznámení, protože podle ní není možné, aby nějakým dulám, které nemají žádné vzdělání, prošlo to, že dovolily provést porod koncem pánevním. Teprve až v souvislosti s touto událostí jí došel význam SMS zprávy, kterou jí obž. [REDACTED] zaslala, a v níž napsala, že dítě přivedou do [REDACTED] místnosti, a ať se do nich svědkyně neplete.

34. *Soudní znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství* [REDACTED] před soudem přednesl závěry znaleckého posudku – pitvy novorozence [REDACTED], a uvedl, že pitvou zemřelého [REDACTED], na základě které a dalších laboratorních vyšetření, uzavřeli společně s kolegou, že jeho příčinou smrti bylo udušení při porodu. Pitvou, mikroskopickým a molekulárně biologickým vyšetřením nebyly zjištěny žádné vrozené vývojové vady a chorobné změny. Pokud šlo o úrazové změny zjištěné zevní prohlídkou a pitvou, byl nalezen podkožní krevní výron na levé hýždí v oblasti levého kyčelního kloubu, který zasahoval až do hýžděového svalstva a dále podkožní krevní výron na šourku vlevo. Tyto úrazové změny byly obecně způsobeny tupým předmětem, který malou silou z obecné možné škály malé, střední a velké velikosti síly působil na lidské tělo, působil do citovaných tělesných krajin. K těmto úrazovým změnám mohlo dojít při porodu koncem pánevním. Tato poranění, poranění tedy kožního krytu, byť v té hýžděové krajině to zasahovalo až do svalstva, mohla nastat v druhé době porodu při vypuzování plodu průchodem pánevních cest. Pro udušení při porodu svědčí jednak ojedinělé krevní výronky pod podplicnicí, vnitřním listem osrdečníku a pouzdrem brzlíku, dále rozedma plic, výrazné překrvení dužnatých orgánů a otok mozku. Dále bylo provedeno vyšetření krve na alkohol, který nebyl zjištěn. Dále z části jater odebraných při pitvě bylo provedeno toxikologické vyšetření na významné extraktivní látky, které rovněž zjištěny nebyly. Dle listu o prohlídce zemřelého určil prohlížející lékař [REDACTED] dobu smrti na [REDACTED] hodin. Dále znalec k dotazům stran uvedl, že v odebraných preparátech z plic zemřelého plodová voda zjištěna nebyla. Pupečník byl ošetřen jednoznačně lékařem, byl ostře přerušen, zakončen umělohmotným klipem, nevykazoval žádné známky infekce, stejně tak placenta. Ze záznamů záchranné služby vyplynulo, že v době, kdy dorazila na místo, tak plod, tedy novorozenec, byl ještě pupečníkem spojen s matkou, tedy nebyl přerušen. K okamžiku udušení plodu, resp. jeho smrti nebyl schopen znalec se přesněji vyjádřit. Dle něho k tomu došlo nejspíše ve vypuzovací fázi v druhé době porodní, což by znamenalo, že došlo k nadechnutí bez přítomnosti plodové vody v porodních cestách, kde už plodová voda přítomna být nemusela, ta by měla odejít v první době porodní. Dítě se muselo nadechnout, jinak by nebyla zjištěna rozedma plic a drobné tečkovité krevní výronky pod podplicnicí. Dítě se muselo nadechnout, avšak nelze zjistit, kdy a kde se nadechlo. Dle znalce k dušení docházelo tím způsobem, že tam prostě nebyl přístup vzduchu k plodu. Ten nedostatek kyslíku pro plod má několik fází, to minimální dušení se nazývá hypoxémie, pak je hypoxie a pak je teprve ta asfyxie. Jednou z příčin hypoxémie může být stížení pupečníku, tedy tím pádem nedostatečný průtok krve ještě z placenty do plodu, čímž může být spuštěn mechanismus dušení. K této otázce by se měl spíše vyjádřit znalec z oboru porodnictví, gynekologie za předpokladu, že bude mít dostatek validních informací. Pokud probíhá porod ve standardním zdravotnickém zařízení, tak je má, neboť porod sleduje nejen přístroji odbornými, ale i svými vjemy a smysly. Poté, co nastane hypoxie, odumírá mozek do pěti minut za předpokladu, že dušení probíhá nepřetržitě, tedy nepřerušovaně. Jisté je v tomto případě, že dítě během porodu žilo. Z pitvného nálezu nelze učinit závěr, zda dítě po skončeném porodu, tedy

po vypuzení z těla matky, žilo, resp. dýchalo, ale na základě pitevního nálezu bylo zjištěno, že dítě bylo živorodé během porodu a že se během porodu muselo nadechnout.

35. *Soudní znalec z oboru zdravotnictví, obvětví gynekologie a porodnictví* [redacted] před soudem přednesl závěry znaleckého posudku a uvedl, že obžalovaná [redacted] v době těhotenství a porodu jí bylo [redacted] let, poprvé těhotná a poprvé rodící žena bez větších rizik kromě zmíněného věku. Byla registrovaná v poradně pro těhotné u [redacted] v [redacted] [redacted], provedená vyšetření zcela odpovídala délce těhotenství, které probíhalo úplně normálně a poslední vyšetření bylo [redacted], tedy v [redacted] týdnu plus dva dny. V průběhu prenatalní péče byly splněny všechny požadavky na laboratorní, klinická, přístrojová vyšetření, která jsou vyžadovaná Českou gynekologickou a porodnickou společností (dále jen ČGPS) nebo doporučována a byly s negativním výsledkem. Ultrazvukem byla obžalovaná dokonce vyšetřena [redacted]. Dne [redacted] [redacted] na svoji žádost byla předána porodnici v [redacted]. Dne [redacted], v [redacted] týdnu těhotenství, jí bylo opětovně sděleno, že se v jejím případě jedná o polohu plodu podélnou koncem pánevním. Obžalovaná se v nemocnici registrovala k porodu, dále telefonicky konzultovala porodnický plán a zapsala se ke konzultaci a způsobu vedení porodu, byla objednaná na [redacted], ale k tomu vyšetření se obžalovaná nedostavila. Obžalovaná se nedostavila do nemocnice v [redacted] a rozhodla se, tedy podle jejího deníku (resp. části zajištěného deníku), ze kterého znalec při vypracování znaleckého posudku čerpal, родit v domácím prostředí. Porod se rozbíhal velmi jemně, což rodička vnímala jako poslíčky. Obžalovaná se odvolávala na dobu koronaviru, kdy je doporučeno nebýt v nemocnici déle, než je nutné. U porodu plánovala přítomnost svého partnera a dule [redacted]. Citováno z deníku obžalované znalce, což doplnil svým rozborem z pohledu znalce – lékaře, porodníka - pak se začal rozjíždět porod, byly první intenzivní kontrakce, přišlo to v deset hodin, bylo pozdě za tmy, byly tam dvě ženy – spoluobžalovaná a svědkyně [redacted], obě bez jakéhokoliv porodnického vzdělání, nebyly porodními asistentkami, ale společníci při porodu, obžalovaná [redacted] už se necítila na to sednout do auta a jet hodinu do porodnice v [redacted], dala si pod sebe jednorázovou přebalovou podložku, říkala si, že nemusí volat záchranku, že už by nikam nestihla dojet. Cítila pohyby, nebyly známky, že by něco mělo být v nepořádku. Ve chvíli, když dítě vyšlo z porodních cest, nezačalo plakat, nedýchalo, volali záchranku. Přikryli ho plenou, dekou a podle instrukcí dispečerky ze záchranné služby všichni pomáhali. Je mu zpíváno, což pravděpodobně životní funkce novorozence nenastartuje. Dále je v deníku uvedeno, že ve [redacted] hodin přijela [redacted], a vyšetřila otevření na [redacted] cm. Okolnosti druhé doby porodní jsou z výpovědi pro znalce značně zmatečné, lze je sestavit pouze z výpovědi účastníků porodu.

36. Z trestního oznámení svědkyně [redacted] a z deníku rodičky-obž. [redacted] jasně vyplývá dle znalce, že nešlo o porod v domácnosti náhodou. V deníku jsou uvedeny věci k porodu - matrace, tvrdší podložka, deka, intimní osvětlení, světýlka na stromeček, zpracování placenty, i další skutečnosti, na které znalec upozornil (víkendový kurz, účast tatínka, technická část pro otce, afirmace, věřím, podávám se svému tělu, vidím, jak miminko hladce vychází, ano, uvolní se, nechává porod na přírodě, po porodu zachytí dítě jeden z rodičů). Dále znalec reprodukoval pasáže z deníku obž. [redacted] právě ke dni [redacted]: večer ve [redacted] hodin přijela dula, vyšetřila otevření na [redacted] cm. Cítila první vypuzovací kontrakce. Ve [redacted] hodin přijela [redacted] [redacted], porod začal, obžalovaná rodila na matraci v kuchyni, pak zapřená o dřez a na závěrečnou fázi se přesunula do pokoje a [redacted] poslouchala ozvy plodu. Opírala se o jóga matraci, poslouchala vlny, které protlačovaly malého ven, malý prošel zadečkem, prošly nožičky, vevnitř zůstala pouze hlavička. Čekala na vlnu, znervóznila, rychle nepřišla, ptala se, co může dělat, tlač, tlač jako o život. Holky zkoušely hmaty. Panikařily, tahály ho ven, [redacted] ji poslala na postel, hlavička [redacted] vyjela, bezvládné tělíčko bez dechu, třela zádička, [redacted] ji brzdila, [redacted] zpívala, [redacted] volejte ho zpět, přidala svoji píseň. [redacted] volal záchranku, v [redacted] hodin maličký

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

reagoval na ■■■■■ píseň, tep se zvyšovala. V pokoji byla panika, holky resuscitovaly. Záchranka přebrala resuscitaci, lékař přikázal udělat tracheostomii, což je otvor v průdušnici. Z nosíku dítěte vytekla voda, takže dítě pravděpodobně aspirovalo, nalokalo se. Obžalovaná ■■■■■ mezitím odešla vytlačit placentu na záchod, ■■■■■ ji schovala v boxu. Jeli sanitkou, držela ruku na ■■■■■ krásně odpočíval, nerušeně. V nemocnici jim ukázali, že srdce dítěte bylo jen na přístrojích. V sobotu ■■■■■ přijela ■■■■■ a ■■■■■ po poledni, objasnili si obsah výpovědi, ■■■■■ četla modlitby porodních bab. Dále znalec uvedl, že mrtvý plod pitval patolog, dle protokolu ze soudní pitvy byla stanovena příčina smrti jako udušení při porodu, úrazové změny zjištěny zevní prohlídkou a pitvou, podkožní krevní výron na levé hýždí a v oblasti levého kyčelního kloubu zasahující až do hýždřového svalstva.

37. Z výše uvedeného znalec učinil tyto závěry: Porod polohy podélné koncem pánevním ■■■■■ ■■■■■ rodičky je porod vysoce rizikový. Z lékařského hlediska je kontraindikován k vedení do domácnosti. Navíc u ■■■■■ prvorodičky po termínové graviditě je vhodné zvážit ukončení porodu primárním císařským řezem, což by obžalované ■■■■■ doporučil i on. K aktivitám tzv. duly – tedy obž. ■■■■■ uvedl, že z definice pojmu dula z internetového portálu Seznam, možno seznat, že dula je osoba, která nemá porodnické vzdělání a u porodu funguje pouze jako psychická podpora. Nemá tudíž podle znalce právo rodičku vaginálně vyšetřovat ani jinak asistovat při porodu, což v žalovaném případě obžalovaná ■■■■■ nerespektovala. Z popisu porodu z deníku obž. ■■■■■ a z pitevního nálezu zemřelého vyplývá, že muselo dojít po porodu těla plodu k extrahování hlavičky, o čemž svědčí podkožní krevní výron na levé hýždí (jak za něj tahaly), dále v oblasti levého kyčelního kloubu, a na šourku vlevo.

38. Dále znalec zahrnul do písemného vyhotovení znaleckého posudku též stanovisko ČGPS k porodu v domácnosti, které je negativní, jakož i výňatek z publikace Moderní porodnictví 2, přepracované a doplněné vydání, Grada Publishing, Praha 2017, jejíž autorem je znalec, obsahující popis rizik polohy plodu koncem pánevním, které lze dělit na předporodní, vzniklá za porodu a následkem porodu, postihují jak matku, tak plod či novorozence, přičemž jsou čtyřikrát častější než při porodu plodu hlavičkou.

39. Znalec jednoznačně konstatoval, že porod dítěte, které je otočené koncem pánevním, není fyziologický, porod takového plodu je vysoce rizikový. Porod koncem pánevním lze vést vaginálně, a to po individuálním zvážení každého jednotlivého případu, avšak v souzeném případě při zohlednění osoby obž. ■■■■■ by byl indikován primárně císařský řez. Obžalovaná se nedostavila ke konzultaci stran vedení porodu na ambulanci do porodnice v ■■■■■, proto jí nebyl indikován porod císařským řezem. Při probíhajícím porodu není matka ani jiná osoba přítomná (bez lékařského vzdělání) schopna rozpoznat hypoxii plodu. Je velmi pravděpodobné, že pokud by obž. ■■■■■ rodila ve standartním porodnickém zařízení, byl by stav novorozence uspokojivý. Úmrtí novorozence bylo možno zabránit, kdyby po nástupu děložních kontrakcí byla obž. Straková převezena na standartní porodnický sál.

40. Na dotazy stran znalec uvedl, že překotným porodem se rozumí porod, který trvá méně než jednu hodinu. Pakliže byl znalci nastíněn popis celé události tak, jak ho podala obž. ■■■■■ (během dne cítila jenom slabé poslíčky, se kterými měla co do činění i v předchozích dnech, nedávala tomu takovou validitu, a poté přišla jedna určující kontrakce, po které porodila syna), tak uvedl, že takový průběh porodu není reálný, není reálné, aby třiceti šesti letá žena porodila po jedné silné kontrakci do poloviny nebo po hlavičku plod, který se poté zasekl, během jedné kontrakce, to je téměř vyloučeno. V návaznosti na definici překotného porodu je překotný porod, u donošeného, dokonce přenošeného těhotenství, u třiceti šesti leté prvorodičky s koncem pánevním opravdu extrémně výjimečná záležitost. K poznámce v deníku obž. ■■■■■ „otevřena

v ██████ bod. na ██████ cm“, znalec uvedl, že jde o prostor mezi dutinou děložní, kde je uložen plod, a pochvou, tedy porodními cestami, jde o otvor, který je tvořen lemem nebo částí děložního hrdla, které se roztahuje, ale není ještě úplně roztaženo, zbývá tam ██████ cm, pak následuje ██████ cm, pak tzv. zašlá branka, což znamená, že už není překážka mezi dutinou děložní a mezi pochvou a plod může klidně projít. Tedy v případě zjištění otevření na ██████ cm znamená, že existuje ještě přepážka, která neumožňuje okamžitý porod novorozence. Těch ██████ cm je pořád první doba porodní, jde o běžící porod, teprve zašlá branka je začátek druhé doby porodní. Takové otevření rodičky se zjišťuje vyšetřením, lze ho zjistit i bez vaginálního vyšetření, tedy teoreticky podle výšky krční rýhy, ale tyto metody již nikdo v současné době nepoužívá. Bez vaginálního vyšetření se v současné době nezjistí, že je nález ██████ cm. Musí se pacientka buď vaginálně, nebo jako dříve rektálně vyšetřit. Vaginální vyšetření zcela jasně prokáže, jak je branka rozšířená.

41. Znalec dále uvedl, že příčinou smrti byla hypoxie, udušení. Příčinou hypoxie byl nepostupující porod, utlačený pupečník, protože pupečník byl nejspíše venku s trupem, ale ta část, která jde k placentě, byla v kostěné části těla matky, která byla stlačena hlavičkou. Hlavička a ruce dítěte stlačily pupečník, takže krev se z placenty nemohla dostat směrem do pupečníku. Je to jasný případ udušení. Obecně k příčinám hypoxie dítěte, znalec uvedl, že se rozlišuje chronická hypoxie a akutní hypoxie. V souzeném případě nešlo o chronickou hypoxii, ta bývá nejčastěji způsobená stárnutím, hypertenzí atd. a projevuje se jinak. Toto byla akutní hypoxie, jejíž nejčastější příčinou bývá příčina pupečnicková nebo stlačení pupečníku. Může se udělat pravý uzel na pupečníku, který když je pupečník kratší a plod postupuje porodním kanálem, utáhne se uzel na pupečníku a tím pádem přestane proudit krve od placenty směrem k plodu. Může dojít k abrupci placenty, což je stav, který se vidá častěji při porodech starších žen, takže se odloupne část placenty a tím pádem přívod krve je daleko menší k plodu. Znalec uzavřel, že příčinou smrti v daném případě bylo náhlé, rychlé přerušování fetoplacentární cirkulace, byl přerušen přenos krve z placenty přes pupečník do pupku a tím pádem do celého těla. Lze připustit, že dítě se narodilo již mrtvé. Znalec se vyjádřil též k příčinám vzniku úrazových změn zjištěných na těle zemřelého, ke kterým nemohlo dojít spontánním porodem koncem pánevním, neboť dle znalce k takovým hematomům, zasahujícím až do hýžděového svalstva, došlo použitím pravděpodobně hmatů, kterými se snažily přítomné osoby, které pomáhaly obž. ██████ porodit, prostě hlavičku extrahovat.

42. Pakliže byl znalec konfrontován se zprávou lékaře záchranné služby ████████████████████, který jako diagnózu uvedl překotný porod, znalec takový závěr rozporoval, pakliže nebylo zjištěno, jak dlouho porod trval, a kdy se plod narodil.

43. Se souhlasem stran byl podle § 211 odst. 5 tr. řádu čten znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, z jehož závěrů vyplynulo, že v krvi zemřelého ████████████████████ nebyla prokázána přítomnost alkoholu či jiných toxikologicky významných těkavých látek, v játrech ani krevním séru zemřelého nebyla prokázána přítomnost toxikologicky významných extraktivních látek.

44. Soud ve věci provedl důkazy listinné a to:

zprávy ████████████████████, z nichž se podává, že obž. ████████████████████ absolvovala opakovaně vyšetření během těhotenství v tomto centru, kopie těhotenské průkazky, obsahující poznámky o průběhu těhotenství a uskutečněných návštěvách, protokol o ohledání místa činu včetně náčrtku a fotodokumentace, který byl policejním orgánem vyhotoven dne ██████████, a jímž je dán ucelený přehled o tom, kde došlo k porodu,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

zpráva Nemocnice [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] ze které se podává, že obž. [REDAKCE] byla pouze registrována k porodu v této nemocnici, osobně porodnici nenavštívila, dne [REDAKCE] byl s touto obžalovanou telefonicky konzultován jí vypracovaný porodní plán, přičemž byla objednána na schůzku do těhotenské poradny ke konzultaci způsobu vedení porodu dne [REDAKCE], kam se nedostavila,

zprávy Zdravotnické záchranné služby, zejména pak záznam o výjezdu ze dne [REDAKCE], popisující průběh výjezdu, jakož i úkony, které byly záchranáři, potažmo lékařem na místě provedeny,

vyhodnocení zvukového záznamu z linky 155 obsahující průběh telefonátu mezi svědkem [REDAKCE] a dispečerkou záchranné služby,

úřední záznam a část kopie spisového materiálu Policie ČR, Obvodní oddělení [REDAKCE] č.j. [REDAKCE], jehož obsahem je prověřování události domácího porodu ze dne [REDAKCE], při kterém nastaly komplikace, musela proběhnout resuscitace narozeného dítěte, dítě následně v důsledku těchto komplikací způsobených při porodu v domácím prostředí u rodičky s plodem v poloze koncem pánevním, zemřelo, přičemž jako dula byla u tohoto porodu přítomna obž. [REDAKCE],

email obž. [REDAKCE] do Nemocnice [REDAKCE], jímž se obžalovaná registrovala k porodu v této nemocnici,

porodní plán a seznam věcí do porodnice vypracovaný obž. [REDAKCE],

souhlasní prohlášení rodičů o určení otcovství k nenarozenému dítěti,

dále listiny předložené obhajobou obsahující vzorové informované souhlasy některých nemocnic v České republice (č.l. 341-348), včetně doporučení k odjezdu do nemocnice (č.l. 349-352),

dohoda o poskytnutí služeb duly ze dne [REDAKCE] uzavřená mezi obžalovanou [REDAKCE] a obž. [REDAKCE], vymezující povahu a rozsah činnosti, kterou se obž. [REDAKCE] zavázala poskytnout v době těhotenství a po porodu obž. [REDAKCE],

printscreen SMS zprávy ze dne [REDAKCE] z mobilního telefonu sv. [REDAKCE] zaslaný obž. [REDAKCE] ve znění: To mě mrzí, že si připadáte jako bych vám něco diktovala, není to tak, vždy jsem vás slušně žádala, záleželo na tom, aby byly naše vztahy přátelské. My dítě přivedeme do [REDAKCE] místnosti a případně se pak přesuneme do letohrádku. Taky doufám, že se kluci domluví. Už to prostě nechme být, prosím, je to na nich. Opatrujte se. [REDAKCE]

45. Za stěžejní listinný důkaz je soudem považován deník obž. [REDAKCE] označen nápisem [REDAKCE] který byl soudu předložen v originálu, a z jehož obsahu soud vyjímá poznámky obžalované významné pro posouzení projednávaného případu:

46. V první části deníku uvedeno – věci k porodu – matrace na zem obalit širší průmyslovou stretchovou folií (Oli) – lepší tvrdší podložka, 2-3 napínací prostěradla (sekáč), polštářky, flecová deka–teplé pro rychlé zakrytí (rususcitaci) miminka, teplá příkrývka pro prospání+starší povlečení, jednorázové podložky pod miminko 2 balíky, 3 ks větších podložek ze zdravotních potřeb, intimní osvětlení (světýlka na stromeček se dají vzít do porodnice), bavlněné plenky 10ks, mísa (nečitelné) + skleněná na placentu, playlist, odpadkové pytle, froté žínky 2ks, ručníky, kalhotová guma 0,5 cm, 2 ks čepiček, 2 ks ponožek.

47. Na dalších stránkách deníku jsou poznamenány instrukce – taška do porodnice, porodní plán, popis porodu – jednotlivé fáze, mimo to též poznámka - Porod doma – weby, Porodní dům U Čápa, ambulantní porod. KP! - poznámka „porod doma“ je přeškrtnutý“ (pozn. přeškrtnuto černou fixou, ač text je psán modrou propisovací tužkou), k tomu obž. [REDAKCE] uvedla, že si hledala různé webové stránky a Porodní dům U Čápa nejpodrobněji mluvil o možnosti ambulantního porodu a ona řešila, zda po porodu koncem pánevním je možná varianta odjet po porodu domů.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

48. Další poznámky jsou uvozeny nadpisem – *po porodu* a je uvedeno – dítě zachytit jeden z rodičů, přiložit na kůži, jinak přiložit dítěti ruku na záda, nespěchat s očistou, doteky tichý rozhovor – potvrzení přijetí miminka, utvrzení v bezpečí, pocitu jednoty, přiložení dítěte k prsu (vypuzení placenty, stah dělohy cév), podvázání pupeční šňůry po dotepání.

49. Ve druhé části deníku jsou popisovány jednotlivé dny počínaje dnem [REDAKCE] a konče dnem [REDAKCE]. Za stěžejní soud považuje popis událostí dne [REDAKCE]. V deníku je uvedeno – [REDAKCE] – Den Země – přes den se rozlívají menstruační bolesti, v noci po filmu posílčci, celou noc střídavě prodýchávám a v minutách mezi tím pospávám, pročist'uji se střeva, v noci na [REDAKCE] – novoluní [REDAKCE] vyprazdňování, [REDAKCE] přes den prodýchávám vlny, trávím je na záchodě pod dekou, kde pospávám nebo obkročmo na židli...v podvečer před porodem si procházím sad a k rybníku, pročist'uji se a volám, aby přijela [REDAKCE] s [REDAKCE] [REDAKCE] přijíždí [REDAKCE] vyšetřuje otevření na [REDAKCE], cítím první vypuzovací kontrakce (zapření, ticho), [REDAKCE] nebo později přijíždí [REDAKCE], kdy je už zřejmě v začátcích druhá doba porodní, porod začínám na matraci, poté v kuchyni zapřená o dřez, na závěrečnou fázi se přesunuju do pokoje ([REDAKCE] poslouchá Dopplerem, srdce bije), vyměňuju matraci za jógamatku, abych se mohla pevně opřít a poslouchám vlny, které protlačují malinkého ven... Maličký prochází zadečkem, vytlačuje hovínko, poté prochází nožičky a vevnitř zůstává pouze hlavička...čekám na vlnu, znervózňuji, že rychle nepřichází a ptám se, zda může čekat...tlač ...tlač jako o život, přesně, sakra, tlač... můžu si stoupnout?...ne...zapřít se o [REDAKCE]...nefunguje... holky zkoušejí hmaty, panikaříme...tahá(nečitelně) ho ven...neubliž mu... [REDAKCE] mě posazuje na postel, hlavička vyjíždí, [REDAKCE] v bezvládném tělíčku mě pokládají na tělo, jsem zkoprnělá, cítím jakoby odešel už dřív a na pohled a nadechnutí na našem světě nepočkal... vím, že odešel, že se k nám na tomhle světě nepřidá... [REDAKCE] n s [REDAKCE] přikrývají, třou, já nejsem schopna reakce, jen přihlížím... volejte ho... zní [REDAKCE] hlas jemně volající „ [REDAKCE]“, já upřímně nevolám, tuším, že odešel, nevzdala jsem to? Nenechala jsem ho jít předčasně?, dřu mu hlavičku, [REDAKCE] mě brzdí, zpívá, přidá svoji píseň, ale nevěřím, nepouštějte ho, nenechte ho, volejte ho k sobě... [REDAKCE] [REDAKCE], volej záchranku 155...kvetě, voní, dýchá zem... maličký reaguje na [REDAKCE] píseň a [REDAKCE] hlas, který volá [REDAKCE] ...tep se zvyšuje, [REDAKCE] volá a mluví s dispečerkou, v pokoji je panika, holky resuscitují, tuším, že [REDAKCE] už je nad tělem. Následně je popisován příjezd záchranné služby, úkony záchranářů, jakož i převoz i příjezd do nemocnice.

50. Obhajoba navrhovala provést další důkazy a to výslechy těchto osob:

[REDAKCE], která je poporodní asistentkou a dulou zmiňovanou v zápisníku obž. [REDAKCE], a která byla obeznámená s průběhem těhotenství obž. [REDAKCE], a je způsobilá vyvrátit předpoklad strany obžaloby, že obžalovaná porodila svého syna doma záměrně,

[REDAKCE], kamarádka obž. [REDAKCE] zmiňovaná v zápisníku, od níž měla příslibené zapůjčení autosedačky pro novorozence na cestu z porodnice,

[REDAKCE], kamaráda [REDAKCE], který zapůjčil autosedačku pro novorozence na cestu z porodnice,

[REDAKCE], blízkého přítele obž. [REDAKCE] a jejího partnera [REDAKCE], osoba „Surfaře“ ze zápisníku, který byl obeznámen s průběhem těhotenství,

[REDAKCE], bratra obž. [REDAKCE] zmiňovaný v zápisníku, který byl obeznámen s průběhem těhotenství,

[REDAKCE], brigádnice v místě porodu, zmiňované svědkyní [REDAKCE], jako údajný zdroj informací o záměru obž. [REDAKCE] uskutečnit porod svého syna v domácím prostředí,

[REDAKCE], vedoucí kurzu „Jemné zrození“, který obž. [REDAKCE] v průběhu těhotenství absolvovala, a která byla navrhována k vyvrácení předpokladu, že seznam věcí a vybavení k porodu dle zápisníku je seznamem určeným k porodu v domácím prostředí. Dále byly soudy

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

předkládány důkazy listinné a to odborný příspěvek [REDAKCE], výňatek z knihy prof. A. Pařízka a odborná studie „klinický význam překotného porodu“, dále v průběhu hlavního líčení dne [REDAKCE] byly předloženy další listiny a to článek prof. A. Pařízka – popis a průběh první doby porodní, článek FN Plzeň, článek Nemocnice Prachatic, článek Euro.cz – Fáze porodu a odborné vyjádření z oboru biomedicínské statistiky.

51. Soud tyto důkazní návrhy zamítl pro nadbytečnost, neboť jejich provedení nepovažoval za natolik důležité, aby mohly ovlivnit úvahy soudu o zjištěném skutkovém stavu, neboť se jedná o osoby, které s obž. [REDAKCE] nežily ve společné domácnosti, nebyly účastny události dne [REDAKCE] resp. [REDAKCE], a s nimiž se v průběhu svého těhotenství v podstatě jen setkávala, jak mimo jiné vyplynulo z výpovědi obž. [REDAKCE], žádnou z těchto osob neoznačila za takovou, se kterou by trávila více času a pravidelně, a které by sdělovala bližší informace o svých zámyslech týkajících se těhotenství či porodu. Jde o osoby, jejichž výpovědi by nemohly věc blíže objasnit, neboť nebyly přímými svědky události. Pokud jde o listinné důkazy, jednalo se především o články či výňatky z odborné literatury a dále obhajobou vyžádané odborné vyjádření z oboru biomedicínské statistiky, i v tomto případě musí soud konstatovat, že tyto listiny vyhodnotil jako důkazy nadbytečné nemaje důkazní hodnotu ve vztahu ke zjišťování skutkového stavu, který byl předmětem obžaloby, potažmo dokazování před tímto soudem. Soud rozhoduje na základě důkazů, které mají prokázat skutečnosti významné pro posouzení, zda ke skutku, který je kladen obžalovaným za vinu, došlo či nikoli, zda je prokázáný skutek trestným činem, a zda se ho dopustily právě obžalované, k čemuž odborné články či statistické závěry přispět nemohou.

52. Po provedeném dokazování, kdy soud hodnotil všechny důkazy ve věci provedené podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k následujícím skutkovým zjištěním. Soud má za prokázané, že se jak obžalovaná [REDAKCE], tak obžalovaná [REDAKCE] dopustily jednání kladených jim podanou obžalobou za vinu.

53. V případě obž. [REDAKCE] bylo prokázano, že v době nejméně od [REDAKCE] hodin dne [REDAKCE] do [REDAKCE] hodin dne [REDAKCE] v okrese [REDAKCE], v obci [REDAKCE], ulici [REDAKCE] v místě jejího trvalého bydliště, za přítomnosti otce dítěte [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a doly [REDAKCE], v rozporu s ustanovením § 2 900 občanského zákoníku, si jako rodička nepočínala tak, aby nedošlo k újmě na životě nebo zdraví novorozence, neboť věděla, že existuje riziko pro plod při vaginálním porodu koncem pánevním, který si vyžaduje nezbytnost odborného vedení porodu ve zdravotnickém zařízení a zdravotnickým pracovníkem, přesto zdravotnické zařízení před porodem ani v průběhu porodu nekontaktovala, přistoupila k domácímu porodu, ačkoli v případě porodu koncem pánevním u [REDAKCE] prvorodičky ve [REDAKCE] týdnu těhotenství by byl indikován primárně císařský řez, přičemž v důsledku jejího jednání novorozence [REDAKCE] utrpěl udušení při porodu a zemřel. Tato skutková zjištění soud opřel zejména o důkazy listinné zastoupené zápisy z deníku, který vyhotovila obžalovaná [REDAKCE], a závěry znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a z oboru zdravotnictví, odvětví porodnictví a gynekologie, přednesenými znalci před soudem. Nelze odhlédnout též od výpovědi svědků [REDAKCE], či svědkyně [REDAKCE]. Soudem nikoli opomíjenou skupinu důkazů tvoří jednak výpovědi obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE], jakož i výpovědi dalších přímých svědků [REDAKCE] a [REDAKCE].

54. Obžalovaná [REDAKCE] se velmi podrobně vyjádřila k události tak, jak soud výše vyložil. V podstatě jednoznačně odmítla, že by se dopustila takového jednání, které by bylo možno posoudit v trestněprávní rovině jako trestný čin. Uvedla, že po naprosto bezproblémovém těhotenství, vědoma si toho, že poloha plodu byla po ultrazvukovém vyšetření stanovena na

polohu koncem pánevním, neuvažovala o domácím porodu, o čemž svědčí registrace k porodu v Nemocnici v ██████ vypracovaný porodní plán, jakož i reálné přípravy k samotnému porodu a to obstarávání věcí k porodu pro sebe i miminko, i příprava zavazadla pro přijetí do nemocnice. A ač byla teoreticky zdatně připravena na porod, jakož i dobu předcházející samotnému porodu, sled událostí v jejím případě nastal zcela neočekávaně a překotně, že nebyl časový prostor odjet včas do porodnice, a proto došlo k porodu doma, v bydlišti za přítomnosti přítele a dalších osob, které v tu dobu do domácnosti telefonicky sezvala a to duly obž. ██████ a svědkyně ██████, které se tak staly přímými aktéry porodu obžalované, jehož průběh se zkomplikoval natolik, že porozený syn zemřel. Obžalovaná již dne ██████ cítila tzv. poslíčky, tedy stahy, se kterými se setkala již dříve, v tuto dobu však nenabíraly intenzity ani vyšší frekvence, a neměla tedy důvod domnívat se, že v následujících hodinách proběhne porod. A právě v tuto dobu, kdy spolu s partnerem byli netrpěliví v očekávání příchodu syna na svět, rozhodla se obklopit osobami jí blízkými a to obž. ██████, která byla její průvodkyní po dobu těhotenství a měla být přítomna samotnému porodu, a svědkyní ██████, která jí též pomáhala masážemi projít dobu těhotenství příjemně a bez obtíží. A ač ničeho nenasvědčovalo během společně tráveného večera tomu, že obžalovaná v tuto dobu porodí, došlo k situaci, kdy po jedné silné kontrakci ucítila dítě v porodních cestách a v průběhu 10-15 minut porodila nejprve tělíčko a poté i hlavičku dítěte. Někdo jí položil dítě na tělo a bylo zřejmé, že nedýchalo. Na místě byl zmatek, zpěvy a voláním chtěli všichni společně dítě „dostat zpět“, a pak obž. ██████ vyzvala sv. ██████ k přivolání záchranné služby, která se na místo dostavila. Do doby příjezdu záchranářů byla dle pokynů dispečerky prováděna ženami laická resuscitace, která byla profesionálům předána, a ač byly provedeny úkony směřující k obnovení srdeční činnosti dítěte, toto se zachránit nepodařilo a po převozu do nemocnice byla konstatována jeho smrt.

55. Výpověď této obžalované však soud konfrontoval s dalšími ve věci provedenými důkazy, zejména obsahem jejího zápisníku, jakož i závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví porodnictví a gynekologie, a seznal, že tato pravdivá není, je podána účelově se snahou vyvinít se a obstát před vzneseným obviněním své osoby. Zcela v příkrém rozporu jsou tvrzení obžalované přednesené před soudem v porovnání s popisem sledu událostí dne ██████ až ██████ v deníku obžalované.

56. Soud opětovně rekapituluje zápisky obžalované z deníku, které nekonvenují s vyjádřením obžalované před soudem. V deníku je uvedeno ke dni ██████ že přes den se u ní rozléhaly menstruační bolesti, v noci cítila poslíčky, které střídavě prodýchávala, docházelo u ní k vyprazdňování, které pokračovalo následující den, přes den ██████ prodýchávala vlny, trávila čas na záchodě pod dekou, kde pospávala, *v podvečer před porodem* si procházela sad, a poté volala, aby přijela ██████. Obžalovaná tvrdila před soudem, že v této době, která je předmětem dokazování, nic nenasvědčovalo tomu, že by porod měl v dohledné době nastat. Přesto se v deníku vyjádřila tak, že porod očekává, což zcela logicky vyústilo v povolání osob, které se měly tohoto aktu zúčastnit a to obž. ██████ – duly, její průvodkyně, a svědkyně ██████, osoba spřízněná.

57. Dle zápisků v deníku v ██████ dne ██████ přijela obž. ██████, a vyšetřila obž. ██████ s tím, že sezнала, že je tzv. otevřená na ██████ cm (viz níže znalec ██████), obž. ██████ *cítila první vypuzovací kontrakce*, ██████ nebo později přijela sv. ██████, *kdy byla už zřejmě v začátcích druhá doba porodní, porod začala na matraci, poté v kuchyni zapřena o dřež, na závěrečnou fázi se přesunula do pokoje, vyměnila matraci za jógamatku, aby se mohla pevně opřít a poslouchat vlny, které protlačovaly dítě ven, prošel zadečkem, poté prošly nožičky a uvnitř zůstala pouze hlavička, znervoznila, že rychle nepřicházela vlna a ptala se, zda může čekat, byl jí dán pokyn, aby tlačila, nefungovalo to, ženy zkoušely hmaty, hlavička vyjela, bezvládné tělíčko dítěte jí pokládají na tělo.* Oproti tvrzení obž. ██████ před soudem, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

po jedné silné kontrakci, kdy cítila dítě v porodních cestách do 10-15 minut porodila komplikovaně dítě, které nedýchalo, jsou zjištěni z poznámek z deníku obžalované dle soudu jednoznačně hodnověrným popisem průběhu samotného porodu. Tedy obžalovaná si byla vědoma toho, že porod začal – sama v deníku popsala, že po příjezdu sv. ■■■■■ zřejmě začala druhá doba porodní, popsala, jak tuto dobu trávila, jak se chovala a cítila, kde se nacházela a po bytě přemísťovala, naopak obžalovaná vůbec v deníku ani náznakem nezmínila takový průběh, který vyjevila před soudem – tedy jedná silná kontrakce, po které velmi rychle porodila.

58. Pakliže byla obžalovaná soudem konfrontována a vyzvána k vysvětlení rozporů ohledně toho, zda byla obž. ■■■■■ vyšetřena, kdy před soudem uvedla, že nikoli, oproti tvrzení z deníku, jakož i popisu průběhu porodu v deníku, a uvedla, že deník psala retrospektivně a promítla do poznámek v podstatě své představy o tom, jak porod probíhat oproti realitě měl, soud takovému vyjádření neuvěřil, neboť ho považuje za nevěrohodné a účelově přednesené.

59. Ve spojení výše uvedeného s dalšími poznámkami v deníku týkajícími se jeho tzv. analytické části – tedy přípravy k porodu, kdy soud upozorňuje zejména na popis věcí k porodu (např. matrace na zem obalená širší průmyslovou stretchovou folií, 2-3 napínací prostěradla, fleecová deka pro rychlé zakrytí (resuscitaci) miminka), či úkonů po porodu (dítě zachytit jeden z rodičů) nelze učinit jiný závěr než ten, že obž. ■■■■■ byla rozhodnuta a připravena (k čemuž činila i jednotlivé kroky) provést domácí porod, vědoma si polohy plodu koncem pánevním (viz zpráva ■■■■■ ze dne ■■■■■, tedy ve ■■■■ týdnu těhotenství – poloha plodu: KP postavení levé), a to i přesto, že porod koncem pánevním není porodem fyziologickým, porod plodu v poloze podélné koncem pánevním je vysoce rizikovým a v žádném případě jej nelze nazývat fyziologickým, vaginální porod koncem pánevním je možný, a to po individuálním zvážení každého jednotlivého případu, jak prokázáno závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví porodnictví a gynekologie. Tomuto závěru soudu neodporují důkazy v podobě listin – registrace k porodu v Nemocnici ■■■■■, vyhotovený a do porodnice zaslaný porodní plán, připravené zavazadlo do porodnice – kterými obžalovaná hodlala prokázat, že naopak byla připravena porodit ve zdravotnickém zařízení. Jednak obžalovaná se na stanovený termín konzultace stran vedení porodu do Nemocnice v ■■■■ u nedostavila, jak prokázáno zprávou této nemocnice (č.l. 225), když neobstojí její tvrzení o obavě navštívit zdravotnické zařízení v době covidu, a proto raději vyhledala ošetření v ■■■■■, neboť v Nemocnici v ■■■■ měla stanovený přesný čas takové schůzky, a vyšetření v ■■■■■ není možné považovat za předporodní vyšetření, jak uvedl znalec ■■■■■. Jednak je soud přesvědčen, že primárně byla obžalovaná rozhodnuta provést porod v domácím prostředí, avšak jako alternativu samozřejmě nezavrhl porod ve zdravotnickém zařízení, proto tedy provedla úkony, které vedly k její registraci do porodnice či přípravě na přijetí do porodnice. Pakliže by se soud v tomto zjištění mýlil, bylo by naprosto logické jednání obžalované spočívající v tom, že po několika hodinovém prodýchávání stahů a neustálém vyprazdňování by se jako prvorodička rozhodla odjet do Nemocnice v ■■■■ (maje na zřeteli vzdálenost této nemocnice od bydliště) v průběhu večera ■■■■■, či respektující teoreticky nabyté vědomosti o průběhu porodu či obecné doporučení rodičkám k odjezdu do nemocnice, požadovala, vědoma si rizik spojených s průběhem porodu u polohy plodu koncem pánevním, přivolání lékaře (záchranné služby) do svého bydliště již v ■■■■ hodin, kdy bylo vyšetřením provedeným obž. ■■■■■ zjištěno, že je otevřena na ■■■■ cm, což odpovídá běžícímu porodu a první době porodní, který ve ■■■■ hodin přešel dle poznámek obžalované v deníku do druhé doby porodní, popřípadě by alespoň kontaktovala porodnici s dotazem, zda s ohledem na zjištění o otevření na ■■■■ cm je ten „správný“ čas již do nemocnice odjet. Nic z toho však obžalovaná neučinila.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

60. Námitky obhajoby směřující k tomu, že jednotlivá sdělení z deníku jsou vytrhávána z kontextu souvislého textu, že deník obsahuje i zápisky, které jednoznačně svědčí pro to, že obžalovaná preferovala porod ve zdravotnickém zařízení, neobstojí. Např. poznámka: „Porod doma – weby, Porodní dům U Čápa, ambulantní porod. KP!, kdy poznámka porod doma je přeškrtnutý, se jeví soudu jako problematické, neboť již pouhým pozorováním tohoto textu v deníku je zarážející, že slovní spojení porod doma je napsán modrou propisovací tužkou, když text: ambulantní porod. KP!, jakož i ono přeškrtnutí je provedeno černou fixou, což vzbuzuje pochybnosti o autentičnosti tohoto textu, což soud nemohl ověřit jeho porovnáním s kopií části deníku, která byla pořízena časově dříve než byl soudu originál deníku předložen. Stejně pochybnosti má soud i stran dalších v deníku uvedených poznámek, které se jeví jako dodatečně do deníku dopsané tak, aby odpovídaly obsahu výpovědi obžalované (viz deník - sobota ■■■ – popisován text – poslední odstavec – *pochybení u porodu*, kdy obžalovaná uvádí – *došlo k tomu klasickému, co se předkládá jako největší riziko porodu KP? Měla jsem být lépe připravená? Aniball mě přece naučil tlačit... proč jsem ho v té chvíli nedokázala využít?...* a na to navazuje text opět psaný odlišným psacím prostředkem – *proč bylo vše tak náhlé?* Dále den ■■■ – druhý odstavec, obžalovaná napsala, *podle ■■■ mám z případných „chyb“ vzít ponaučení*, dále uveden text opět psaný jiným psacím prostředkem *Jak? Bez kontrakcí?*).

61. Jestliže obžalovaná postavila mimo jiné svou obhajobu na tvrzení, že se jednalo o porod překotný, bez průvodních známek probíhajícího porodu tak, jak očekávala, a jak byla i teoreticky připravena, když měla porodit po jedné silné kontrakci, tak tuto verzi jednoznačně vyvrátil jako nemožnou znalec ■■■, který uvedl, že takový průběh porodu není reálný, není reálné, aby ■■■ letá žena porodila po jedné silné kontrakci do poloviny nebo po hlavičku plod, který se poté zasekl, to je téměř vyloučeno. V návaznosti na definici překotného porodu je překotný porod, u donošeného, dokonce přenošeného těhotenství, u ■■■ prvorodičky s koncem pánevním opravdu extrémně výjimečná záležitost. Dle závěrů soudu se obžalovaná ■■■ rozhodla rodit v domácím prostředí, a veškeré její konání od nočních hodin dne ■■■ (kdy začala vnímat stahy – poslíčky, a následné vyprazdňování, jako něco důležitého, o čemž referovala do svého deníku) směřovalo k naplnění svého záměru, zejména setrvat v bydlišti, seznat k této události osoby, které měly být účastny, tedy dluh obž. ■■■, která měla být její průvodkyní, jakož i svědkyní ■■■. Tento záměr obžalované může být shledáván již v SMS zprávě, která byla zaslána svědkyni ■■■ již v únoru ■■■, a která jako důkaz byla provedena, kdy obžalovaná psala, že se rozhodla přivést dítě „do ■■■ místnosti“. Průběh porodu obžalovaná zaznamenala do deníku, tedy počínající porod, první dobu porodní, druhou dobu porodní, a ani v jednom z těchto okamžiků, resp. v této nikterak krátké době, nerozhodla se odjet se svým partnerem do Nemocnice v ■■■, kde byla k porodu registrována, popř. nebyla-li si jista „tím správným okamžikem“ odjezdu do nemocnice, což se zdá poněkud zarážející, pokud byla obklopena ženami, se zkušenostmi dul, které samy rodily několik dětí, a které jí byly na blízku, a jimž se svěřovala se svými pocity v průběhu této sledované doby, měla alespoň dotazem kontaktovat zdravotnické zařízení, jak naznačeno výše. Ničeho obžalované nebránilo, vědoma si rizika svého porodu, odjet do jejímu bydlišti bližší Nemocnice ■■■, či zavolat na místo lékaře záchranné služby k jejímu převezení do zdravotnického zařízení. Nic takového do úvahy přicházejícího u ženy, která měla být připravena rodit v nemocnici, obžalovaná neučinila.

62. Záchraná služba byla na místo zavolána až v kritické době po porodu novorozence, který nedýchal. Svědci ■■■, ■■■ před soudem popsali, jak vnímali celou situaci, když se do bydliště obžalované dostavili, shodně uvedli, že je zaráželo jednak, že místnost nejevila známky toho, že by zde proběhl porod, jednak novorozenec, který byl nebývale čistý. Popsali, jaké úkony jako záchranáři činili, přičemž bylo lékařem rozhodnuto o převozu dítěte do nemocnice s tím, že se jim nepodařilo oživit životní funkce novorozence, a po příjezdu

do nemocnice byla konstatována jeho smrt. Jako důkaz byl proveden též záznam hovoru na linku 155 vedený mezi svědkem [REDAKCE] a operátorkou záchranné služby, která do doby příjezdu záchranářů na místo, udávala pokyny, které měly osoby provádět s cílem oživit narozené dítě.

63. Příčiny smrti novorozence byly prokázány závěry znaleckého posudku znalců z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, přednesené a stvrzené před soudem. Soud má za prokázané, že příčinou smrti bylo udušení při porodu. Pokud jde o úrazové změny zjištěné zevní prohlídkou a pitvou, byl nalezen podkožní krevní výron na levé hýždě v oblasti levého kyčelního kloubu, který zasahoval až do hýžděového svalstva a dále podkožní krevní výron na šourku vlevo. Tyto úrazové změny byly obecně způsobeny tupým předmětem, který malou silou z obecné možné škály malé, střední a velké velikosti síly působil na lidské tělo, působil do citovaných tělesných krajin. K těmto úrazovým změnám mohlo dojít při porodu koncem pánevním. Tato poranění, poranění tedy kožního krytu, byť v hýžděové krajině zasahující až do svalstva, mohla nastat v druhé době porodu při vypuzování plodu průchodem pánevních cest. Pro udušení při porodu svědčí jednak ojedinělé krevní výronky pod podplícnicí, vnitřním listem osrdečníku a pouzdrem brzdíku, dále rozedma plic, výrazné překrvení dužnatých orgánů a otok mozku. K okamžiku udušení plodu, resp. jeho smrti nebyl schopen znalec [REDAKCE] se přesněji vyjádřit. Dle něho k tomu došlo nejspíše ve vypuzovací fázi v druhé době porodní, což by znamenalo, že došlo k nadechnutí plodu bez přítomnosti plodové vody v porodních cestách, kde už plodová voda přítomna být nemusela. Dítě se dle znalce muselo nadechnout, jinak by nebyla zjištěna rozedma plic a drobné tečkovité krevní výronky pod podplícnicí. Dítě se muselo nadechnout, avšak nelze zjistit, kdy a kde se nadechlo. Z pitevního nálezu nelze učinit závěr, zda dítě po skončeném porodu, tedy po vypuzení z těla matky, žilo, resp. dýchalo, ale bylo zjištěno, že dítě bylo živorodé během porodu, a že se během porodu muselo nadechnout. Znalec [REDAKCE] navázal na závěry znalce [REDAKCE] v tom směru, že příčinou smrti byla opravdu hypoxie, udušení. Příčinou hypoxie byl nepostupující porod, utlačený pupečník, protože pupečník byl mimo tělo matky spolu s trupem dítěte, ale část směřující k placentě byla v kostěné části stlačena hlavičkou. Hlavička a ruce dítěte stlačily pupečník, takže krev z placenty se nemohla dostat směrem do pupečníku. Jde o zcela jasný případ udušení. Znalec [REDAKCE] uzavřel, že příčinou smrti v daném případě bylo náhlé, rychlé přerušování fetoplacentární cirkulace, byl přerušeno přenos krve z placenty přes pupečník do pupku a tím pádem do celého těla. Lze připustit, že dítě se narodilo již mrtvé. Dále se znalec [REDAKCE] vyjádřil k příčinám vzniku úrazových změn zjištěných na těle zemřelého, ke kterým nemohlo dojít spontánním porodem koncem pánevním, neboť k takovým hematomům, zasahujícím až do hýžděového svalstva, došlo použitím pravděpodobně hmatů, kterými se snažily přítomné osoby, které pomáhaly obž. [REDAKCE] porodit, hlavičku extrahovat (znalec k takového závěru dospěl na podkladě popisu porodu v deníku obž. [REDAKCE], a z pitevního nálezu zemřelého). Při probíhajícím porodu není matka ani jiná osoba přítomna (bez lékařského vzdělání) schopna rozpoznat hypoxii plodu. Znalec [REDAKCE] dále uvedl, že je velmi pravděpodobné, že pokud by obž. [REDAKCE] rodila ve standardním porodnickém zařízení, byl by stav novorozence uspokojivý. Úmrtí novorozence bylo možno zabránit, kdyby po nástupu děložních kontrakcí byla obž. [REDAKCE] převezena na standardní porodnický sál.

64. Z výše uvedeného je zřejmé, že se soud neztotožnil s hodnocením skutkového stavu, potažmo důkazů, které byly v hlavním líčení provedeny, tak, jak přednesla obhajoba v závěrečných vyjádřeních. Obhájci obžalovaných vyhodnotili jako věrohodné a pravdivé výpovědi obou obžalovaných a přímých svědků události, tedy [REDAKCE] a [REDAKCE]. Zcela byl opomenut právě listinný důkaz - deník obž. [REDAKCE], který byl obhajobou označen za důkaz, z něhož nemohou být činěny skutkové závěry, protože na druhou část tohoto deníku nutno pohlížet jako duševní očistu obž. [REDAKCE] po prožití události, jeho zpětné vypracování

mělo zejména terapeutický charakter, obž. ██████ zde promítla vlastní představy, které dosadila do skutečného průběhu událostí, jde o zpětnou rekonstrukci dílčích událostí. Soud oproti obhajobě však na tento listinný důkaz nahlíží jinou optikou, na tomto místě opakuje, že tento důkaz považuje za věrný obraz události, která byla předmětem dokazování v tomto trestním řízení, a v bližším odůvodnění odkazuje na body 56-60. Dále bylo obháji namítáno, že znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví porodnictví a gynekologie jako důkaz před soudem obstát nemůže, označili jej za nepřezkoumatelný, obsahově nedostatečný a v řízení prakticky neupotřebitelný. Znalec ██████ ██████ selektoval vstupní podklady, a nezohlednil ty nejpodstatnější (maje na mysli zejména podaná vysvětlení všech osob, které byly porodu přítomné), ba naopak vycházel zejména z fragmentů kopie deníku obž. ██████ a zdravotnické dokumentace. Krom odpovědi na 11 zadaných otázek znalcem je jeho další vyjádření procesně nepoužitelné, zejména pak jeho právní závěry, které činil. Dále byl ze strany obhajoby namítán rozsah podkladů, které měl znalec od policejního orgánu k dispozici, např. neměl zdravotnickou dokumentaci od záchranářů.

65. K námitkám obhajoby týkající se znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví porodnictví a gynekologie soud uvádí následující. Znalecký posudek obecně míněno je jedním z důkazů, které soud při zjišťování skutkového stavu hodnotí, význam tohoto důkazu jako takového nepřevyšuje důkazy jiné ve věci provedené, soud každý důkaz hodnotí zvlášť, a všechny důkazy ve vzájemné souvislosti. Závěr o skutkovém stavu nelze postavit pouze na závěrech znaleckého posudku, a v souzené trestní věci tak soud ani nečinil. Předmětný znalecký posudek byl policejním orgánem zadán a znalcem ██████ ██████ vypracován před zahájením trestního stíhání obžalovaných, policejní orgán znalci předal takové podklady, kterými v této době disponoval spisový materiál, seznam podkladů pro vypracování znaleckého posudku znalec uvedl na č.l. 2 znaleckého posudku. Znalec po seznámení s tímto penzem dosud obstaraných důkazů popsal svá zjištění na č.l. 3-6 znaleckého posudku, posuzovaný případ zhodnotil na č.l. 7 tohoto posudku, když jeho závěry kolidují s odpověďmi na zadané otázky – viz čl. 15-18 posudku. Pakliže znalec hodnotil výpovědi osob či činil právní závěry, soud k těmto vyjádřením znalce nepřihlížel a při zjišťování skutkového stavu z nich nevycházel, neboť je výsostným právem nalézacího soudu důkazy hodnotit a činit z nich právě skutkové závěry. Ač obhajoba považovala znalecký posudek v písemném vypracování za nedostatečný, tento byl doplněn znalcem ██████ ██████ při jeho osobním slyšení před soudem, a to odpověďmi na četné dotazy právě ze strany obhajoby, když právo obhajoby klást znalci otázky nebylo soudem v žádném případě upřeno, a to i tehdy, když dotazy dle názoru soudu nesměřovaly k objasňování merita věci (viz dotazy týkající se statistiky porodů).

66. Pakliže soud dospěl k závěru a má za prokázané, že obžalovaná ██████ věděla, že existuje riziko pro plod při vaginálním porodu koncem pánevním, který si vyžaduje nezbytnost odborného vedení porodu ve zdravotnickém zařízení a zdravotnickým pracovníkem, přesto zdravotnické zařízení před porodem ani v průběhu porodu nekontaktovala, přistoupila k domácímu porodu, ačkoli v případě porodu koncem pánevním u šestatřicetileté prvorodičky ve 41. týdnu těhotenství by byl indikován primárně císařský řez, přičemž v důsledku jejího rozhodnutí rodit v domácím prostředí novorozenec ██████ utrpěl udušení při porodu a zemřel, musel soud pečlivě vážit, zda toto počínání obžalované zakládá její trestní odpovědnost. V tomto směru je nutno blíže vyložit ustanovení § 2 900 občanského zákoníku, na něž soud ve výrokové části rozsudku odkazuje.

67. Podle § 2 900 občanského zákoníku vyžadují-li to okolnosti případu nebo zvyklosti soukromého života, je každý povinen počínat si při svém konání tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě na svobodě, životě, zdraví nebo na vlastnictví jiného. Tedy kdokoliv, tedy i rodička je

povinna si při svém konání počínat tak, aby nedošlo k neodůvodněné újmě na životě nebo zdraví jiného, tedy i počatého dítěte či novorozence. Toto ustanovení občanského zákoníku ukládá povinnost každému postupovat vzhledem ke konkrétním okolnostem tak, aby nezavdal příčinu ke vzniku škody. Avšak ne každé jednání je relevantní, neboť prevenční povinnost se uplatní pouze při konání povinného subjektu a chrání pouze statky explicitně vyjmenované, tedy svobodu, život, zdraví anebo vlastnictví, a to vše za předpokladu, že jde o statky jiného. Z hlediska vyjmenovaných chráněných statků je třeba pojem zdraví a život chápat jako předmět zásahu do integrity člověka, kdy život je chápán jako nejvyšší hodnota. Každý je povinen zachovávat vždy takový stupeň pozornosti, který lze po něm vzhledem ke konkrétní časové a místní situaci rozumně požadovat a který - objektivně posuzováno - je způsobilý zabránit či alespoň co nejvíce omezit riziko vzniku škod na životě, zdraví či majetku. Povinným subjektem ve smyslu komentovaného ustanovení je jen ten, kdo koná, tedy aktivně jedná ve vnějším světě (viz komentář k ustanovení § 2900, autoři Jiří Švestka, Jan Dvořák, Josef Fiala aj., Občanský zákoník. Komentář. Svazek VI (§ 2521-3081, relativní majetková práva 2. část), nakladatel Wolters Kluwer (ČR), Praha, 2014, právní stav v ASPI k 1. 1. 2014).

68. Objektivní požadavek prevence v právním smyslu by zde vyvěral z okolností porodu ve vlastním sociálním prostředí rodičky, které by objektivně vyžadovaly takové počínání, aby nedošlo k nedůvodné újmě. Již sama okolnost záměrného porodu ve vlastním sociálním prostředí vyžaduje zvláštní počínání preventivní. Preventivním počínáním nutno rozumět zajištění odborné péče spočívající v pomoci při porodu poskytovatelem k tomu příslušné zdravotní služby porodní asistence, a to za stavu, kdy *se nejedná o patologický porod*. Je nutno vycházet z míry právně objektivní předvídatelnosti újmy v konkrétním případě, tedy z míry právně přípustného rizika. V souzeném případě má soud za prokázané, že porod koncem pánevním není porodem fyziologickým, ale porodem vysoce rizikovým a z lékařského hlediska zcela kontraindikovaným k vedení v domácím prostředí (jak prokázáno výslechem znalce ██████████). Tyto okolnosti pak samy o osobě zakládají zvýšené riziko vzniku újmy na zdraví či životě novorozence, když rodička svým počínáním pravděpodobnost vzniku takové újmy neeliminovala, resp. neodvrátila, ač ji žádná okolnost v tom nebránila, neboť bylo jejím svobodným rozhodnutím projít jednotlivými fázemi porodu v domácím prostředí, bez zajištění dostatečné odborné zdravotní péče, pro případ komplikací, ke kterým mohlo dojít, a v souzeném případě též došlo. Nelze zastírat, a sám znalec ██████████ připustil, že ke stejné situaci (zaseknutá hlavička dítěte v těle matky), které byla vystavena obžalovaná ██████████ při druhé době porodní, tedy vypuzování dítěte z těla, by mohlo dojít při vaginálním porodu koncem pánevním i ve zdravotnickém zařízení za asistence odborného zdravotního personálu, avšak v takovém případě by lékař-porodník provedl takový úkon-hmat, kterým by na vzniklou komplikaci ihned reagoval, a v žádném případě by neaplikoval laické úkony, které se v této panické a stresové chvíli nabízely, a dle znalce ██████████ byly též učiněny (extrahování hlavičky dítěte).

69. Porod dítěte je procesem přirozeným, avšak jsou s ním spojena vážná a ne vždy předvídatelná rizika pro zdraví matky i novorozence. Lékařská věda na současné úrovni a tomu odpovídající lékařská péče sice neumožňuje tato rizika zcela vyloučit, nicméně je schopna je podstatným způsobem zmírnit. Porod konaný v domácím prostředí nevykazuje při respektování atributů komplexnosti zdravotní péče a pokrytí možných rizik a komplikací srovnatelnou kvalitu jako porod vedený ve zdravotnickém zařízení. Při úvahách týkajících se podmínek vedení porodu včetně volby místa porodu se na miskách vah ocitají dvě legitimní hodnoty, a to právo matky zvolit si místo porodu, a právo dítěte, když dle názoru soudu nelze upřednostnit realizaci práva matky na volbu místa porodu, pokud by mělo za následek zhoršení zdravotní péče, na níž má dítě nárok. Podle čl. 6 Listiny základních práv a svobod má každý právo na život, *přičemž lidský život je hoděn ochrany již před narozením*. Podle čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte musí být zájem dítěte

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

předním hlediskem při jakékoliv činnosti týkající se dětí, podle čl. 6 odst. 2 této úmluvy mají smluvní strany povinnost zabezpečit v nejvyšší možné míře zachování života a rozvoj dítěte.

70. V návaznosti na výše uvedené je soud přesvědčen, že obžalovaná svým jednáním naplnila zákonné znaky skutkové podstaty přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku. Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo jinému z nedbalosti způsobí smrt. Objektem tohoto přečinu je zájem na ochraně lidského života. Podmínkou trestnosti je následek v podobě smrti, k němuž došlo v příčinné souvislosti s nedbalostním jednáním pachatele. Smrt musí být zaviněna z nedbalosti, ať již vědomé, či nevědomé a tato nedbalost se musí vztahovat jak k porušení povinnosti, kterou měl pachatel dodržovat, tak k faktu, že toto porušení povede ke způsobení smrtelného následku. Přitom je třeba brát v úvahu nejen povinnost pachatele předvídat možné ohrožení zájmu chráněného zákonem, ale současně i jeho subjektivní schopnost vynaložit v konkrétním případě potřebnou míru opatrnosti. Obžalovaná [REDAKCE] jako rodička realizovala během těhotenství pojatý záměr porodit syna v domácím prostředí vědoma si rizika spojeného s vaginálním porodem dítěte v poloze koncem pánevním, když v důsledku komplikací během porodu došlo k udušení dítěte [REDAKCE], tedy fatálnímu následku v podobě jeho smrti. V tomto případě soud shledal na straně obžalované konání v nedbalosti vědomé (§ 16 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku), tedy že obžalovaná [REDAKCE] věděla, že může způsobem shora popsaným porušit zájem chráněný takovým zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhala, že porušení nezpůsobí.

71. Pakliže se obhajoba od počátku tohoto trestního řízení vymezila proti závěrům, že jednání obž. [REDAKCE] naplňuje zákonné znaky žalovaného přečinu podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku, když své argumenty shrnula ve vyjádření k obžalobě (viz bod 3-5 odůvodnění), a zopakovala je v rámci přednesu závěrečné řeči, tedy ve stručnosti uvedeno, že legislativa, soudní praxe i odborná veřejnost shodně považuje za okamžik narození okamžik oddělující v lidské existenci fázi plodu a fázi člověka nadaného právy a povinnostmi. Okamžikem narození pak je obecně přijímán okamžik, kdy je novorozenec zcela oddělen, tedy zcela vypuzen (či vyjmut) z těla matky. Před tímto okamžikem narození není nadán právní osobností a nelze tak do jeho (neexistentního) práva na život zasáhnout, tím méně trestně-relevantním způsobem. Novorozený [REDAKCE] ml. tak před okamžikem svého narození nebyl nositelem práv a povinností, a nebyl a ani nemohl být předmětem trestně-relevantního jednání obžalované, a jeho život nemohl být trestně-relevantním individuálním objektem. Neexistence trestně-relevantního objektu pak vylučuje i element protiprávnosti, objektivní stránky trestného činu, i subjektivní stránky trestného činu. Současně bylo odkazováno na judikaturu ESLP, jakož i českou soudní praxi. Dále bylo poukazováno obhajobou na ustanovení § 163 trestního zákoníku, podle kterého těhotná žena, která své těhotenství sama uměle přeruší nebo o to jiného požádá nebo mu to dovolí, není pro takový čin trestná. Tedy pokud právní řád zaručuje těhotné ženě beztrestnost v případě, že v průběhu celého těhotenství, tedy od početí do narození dítěte své doposud nenarozené dítě úmyslně usmrtí, pak nelze než dospět ke stejnému závěru beztrestnosti v případě, že v důsledku nedbalostního jednání těhotné ženy nastane identický následek. Soud se s těmito právními úvahami obhajoby nemůže ztotožnit. Jednak paralela mezi trestní věcí tímto soudem posuzovanou a jednáními shrnutými pod skutkové podstaty trestných činů v části druhé zvláštní části trestního zákoníku, hlavy I a dílu 4 není vůbec na místě. Objektem společným pro trestné činy podle § 159 až 162 trestního zákoníku je počínající lidský život a současně zdraví těhotné ženy. Chráněn je zde nasciturus, tj. lidský plod do počátku porodu, tedy do okamžiku, kdy tělísko novorozence začíná být vybavováno z těla matky. Útok na život novorozence již vybaveného (byť částečně) z těla matky je nutno posoudit jako útok na samostatného lidského jedince. Umělé přerušování těhotenství u ženy bude zahrnovat veškerá jednání směřující k vyvolání předčasného porodu s úmyslem vyloučit tak donošení plodu a narození živého novorozence. V souzeném

případě však smýšlení obž. ██████ v žádném případě takové nebylo, ba naopak bylo naprosto opačné, tedy počít společné dítě, toto donosit a porodit jej.

72. Dále nelze souhlasit s názorem obhajoby, že novorozený ██████ ml. před okamžikem svého narození nebyl nositelem práv a povinností, a nebyl a ani nemohl být předmětem trestně-relevantního jednání obžalované, a jeho život nemohl být trestně-relevantním individuálním objektem. Trestný čin podle § 143 trestního zákoníku je zařazen v části druhé zvláštní části trestního zákoníku, hlavy I a dílu 1. Objektem tohoto přechodu, jak zmíněno již výše, je zájem na ochraně lidského života. Obdobný okruh objektů je vymezen a požívá ochrany též u dalších trestných činů zařazených do tohoto dílu. Například skutková podstata trestného činu vraždy novorozeného dítěte matkou podle § 142 trestního zákoníku je konstruována tak, že matka, která v rozrušení způsobeném porodem úmyslně usmrtí při porodu nebo bezprostředně po něm své novorozené dítě, bude potrestána odnětím svobody na tři léta až osm let. Objektem v tomto případě je život novorozeného dítěte. Je velice důležité na tomto místě vymezit, kdy plod (nasciturus) přechází v novorozené dítě a požívá tak ochrany jako samostatný jedinec. Komentář trestního zákoníku na tomto místě odkazuje na úpravu a výklad týkající se trestného činu vraždy podle § 140 trestního zákoníku, podle kterého objektem tohoto trestného činu je lidský život, předmětem je živý člověk. Ten je prostřednictvím tohoto ustanovení chráněn *od začátku porodu, tj. od okamžiku, kdy je plod vybavován z těla matky (srov. B 2/1986-26), tj. od okamžiku, kdy již alespoň částečně (hlavička, končetina) začal opouštět tělo matky* (viz komentář k ustanovením § 140, § 142, autoři Antonín Draštík, Robert Fremr, Tomáš Durdík, Miroslav Růžička, Alexander Sotolář aj., Trestní zákoník. Komentář, nakladatel Wolters Kluwer (ČR), Praha, 2015, právní stav v ASPI k 1. 1. 2015). Z uvedeného lze učinit jednoznačný závěr, že novorozený ██████ ml. požíval trestněprávní ochrany a lze jej trestní naukou označit za předmět útoku, když tento závěr soudu koliduje i se soudní judikaturou, např. usnesením Ústavního soudu ze dne 6. 6. 2017, sp. zn. ÚS 2776/15, či usnesením Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 2019, sp. zn. 6 Tdo 1030/2019.

73. V případě obž. ██████ je zcela zjevné, že její jednání je úzce spjato s konáním obž. ██████, když skutkové a právní závěry týkající se obou obžalovaných se významně prolínají, navazují na sebe a tvoří v podstatě jeden celek. Soud má v případě této obžalované za to, že bylo prokázáno, že obž. ██████ v době od ██████ hodin dne ██████ do ██████ hodin dne ██████ v okrese ██████, v obci ██████, ulici ██████ v místě bydliště rodičky ██████ za přítomnosti otce dítěte ██████ jako dula prvorodičky, bez gynekologicko-porodnického či jiného zdravotního vzdělání, překročila povinnosti duly, ke kterým se zavázala dohodou o poskytování služeb duly uzavřenou s obž. ██████ dne ██████, když u obž. ██████ prováděla gynekologické předporodní vyšetření ke zjištění připravenosti rodičky k porodu, přičemž si byla vědoma nefyziologické polohy dítěte a existence rizika pro plod při vaginálním porodu koncem pánevním, následně nevhodně stanovila strategii, resp. způsob vedení porodu a nezvládla techniku vaginálního porodu koncem pánevním novorozence ██████, který v důsledku jejího jednání utrpěl udušení při porodu a zemřel. Tato skutková zjištění soud opřel zejména o důkazy listinné zastoupené zápisy z deníku, který vyhotovila obžalovaná ██████, a závěry znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a z oboru zdravotnictví, odvětví porodnictví a gynekologie. Nelze odhlédnout též od výpovědi svědků ██████, či svědkyně ██████. Soudem nikoli opomíjenou skupinu důkazů i v tomto případě tvoří výpovědi obžalovaných, jakož i výpovědi dalších přímých svědků ██████.

74. Obžalovaná ██████ v podstatě před soudem uplatnila obhajobu, že se s obž. ██████ domluvily (a dohodou stvrdily písemně, jak prokázáno listinou na č.l. 530), že jí bude jako tzv. dula provázet průběhem těhotenství a porodem, popřípadě též dobou po porodu, předem a

transparentně obž. ██████ informovala, že není zdravotnickým pracovníkem. U předmětného porodu neposkytovala žádnou zdravotní péči ani žádné dílčí zdravotní výkony. Kategoricky odmítla, že by stanovovala strategii vedení porodu, ani že by předmětný porod vedla. Dne ██████ se dostavila do bydliště spoluobžalované na základě jejího telefonátu s tím, že jí měla svou přítomností ulehčit dobu očekávání příchodu narození dítěte, resp. dobu, než se obž. ██████ rozhodne s partnerem odjet do nemocnice. Společně trávili čas povídáním s partnerem obž. ██████ kdy obž. ██████ s nimi průběžně debatovala a mezitím odcházela do kuchyně, kde se cítila více v klidu. V podstatě nic nenasvědčovalo tomu, že by se blížila chvíle, že se má dítě narodit. Obž. ██████ se vlastně chovala nezvykle tiše a klidně na to, že by se měl porod blížít, byla komunikativní, vlastně nedávala najevo, že by jí něco trápilo nebo bolelo. Pak v jednu chvíli uslyšeli první jako heknutí. Když se šli podívat do kuchyně, tak zjistili, tam ji vlastně obž. ██████ požádala, aby se podívala, že jí něco strašně tlačilo mezi nohama, a když se podívala, tak viděla, že byla rodidla napnutá a že už se prostě miminko tlačilo ven, takže z toho měli všichni obrovský stres. Společně obž. ██████ převedli do vedlejšího pokoje, protože měli strach, aby miminko nevypadlo ven, snažili se zabezpečit její pohodlí a starat se o to, aby v té rychlosti se mohlo miminko narodit. Potom se během velmi krátké chvíle narodilo tělíčko, potom došlo k takovému krátkému zaváhání při porodu hlavičky a obžalovaná okoukala v porodnici, že dost často volí změnu polohy k tomu, aby se situace změnila, takže navrhla obž. ██████, aby se zkusila přetočit, že by to mohlo v tu chvíli pomoci. Ona se přetočila na záda a miminko vyklouzlo ven. Někdě jí ho dal na tělo. Miminko bylo takové malátné, což se někdy stává, takže ho chvíličku masírovali, ale nebylo to dobré, tak zavolala na partnera obž. ██████, ať ihned vytočí záchranou službu. Miminko přikryli, bylo třeba ho držet v teple, dle pokynů dispečerky zahájili resuscitaci, kterou střídavě se svědkyní ██████ prováděly až do příjezdu záchrané služby. Miminko po porodu nikdo nemyl, místnost nikdo neuklízela, na to nebyl ani prostor. Po příjezdu záchranářů si obžalovaná stoupla opodál a jen sledovala záchranou službu. Dítě s obž. ██████ bylo převezeno do nemocnice, když po jejím návratu domů bylo sděleno, že dítě zemřelo.

75. Výpověď této obžalované soud shodně jako v případě obžalované ██████ podrobil konfrontaci s dalšími ve věci provedenými důkazy, zejména obsahem zápisníku obž. ██████, jakož i závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví porodnictví a gynekologie, a v podstatě učinil stejná skutková zjištění jako v případě spoluobžalované, resp. nedospěl k jiným závěrům o skutkovém stavu, než které vyjevil v bodech 56-63 odůvodnění rozsudku. Je na místě uzavřít, že výpověď obž. ██████ před soudem neobstojí, tato pravdivá není, je podána účelově se snahou vyvinut se a obstát před vzneseným obviněním své osoby. Zcela v příkrém rozporu jsou tvrzení obžalované přednesené před soudem v porovnání s popisem sledu událostí dne ██████ až ██████ v deníku obžalované ██████. Z tohoto jednoznačně vyplývá, a soud má za prokázané, že dne ██████ kolem v ██████ hodin přijela obž. ██████ do bydliště obž. ██████ vyšetřila (slova použitá v deníku) obž. ██████ s tím, že seznala, že je tzv. otevřená na ██████ cm. Z výpovědi znalce ██████ se podává, že tento okamžik odpovídá běžícímu porodu a první době porodní, a k jeho zjištění je třeba provést vaginální vyšetření. Soud je přesvědčen, že obž. ██████ jakožto dula, osoba, která tuto činnost vykonává již po dobu ██████ let, poté, co provedla takové vyšetření obž. ██████ musela zjištěnou informaci vyhodnotit a dát do souvislosti se znalostmi a zkušenostmi ohledně průběhu porodů, a pakliže byla v průběhu večera v blízkosti obž. ██████, sledovala její chování, jistě i obž. ██████ sdělovala během této společně strávené doby své pocity, musela usoudit, že obž. ██████ začala rodit. A pakliže nebyl plánován domácí porod, jak obě obžalované svorně tvrdily, není logické vysvětlení pro to, z jakého důvodu se obž. ██████ nerozhodla odjet do nemocnice, v níž se registrovala k porodu, resp. z jakého důvodu obž. ██████ nedoporučila obž. ██████ takový odjezd zvážit, při vědomosti polohy plodu koncem pánevním a současně po osobně prožité události nápadně

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

podobné projednávanému případu, kdy byla obž. [REDAKCE] přítomna v roce [REDAKCE] jako dula porodu v domácím prostředí, při němž bylo dítě též rozeno koncem pánevním, a též došlo ke komplikacím, které následně vyústily ve smrt dítěte (jak prokázáno spisovým materiálem Policie ČR, Obvodní oddělení [REDAKCE] č.j. [REDAKCE]). Soud je přesvědčen, že argumentem obž. [REDAKCE] k tomuto tvrzení soudu by samozřejmě bylo vyjádření v tom směru, že obžalovaná není zdravotníkem – porodní asistentkou, není osobou, která by měla fundovaně radit rodiče. Ale v takovém případě si soud klade otázku, jaká role obžalované [REDAKCE] byla přisouzena, jak měla být nápomocna obž. [REDAKCE] jako průvodkyně v těhotenství, když za tuto „službu“ očekávala finanční odměnu? Jak je možné, že nečině přihlížela rozjíždějícímu se porodu obž. [REDAKCE], aniž by činila kroky směřující k tomu, aby obž. [REDAKCE] odjela do nemocnice, jak měla mít v plánu? Jediným rozumným vysvětlením a jasnou odpovědí na tyto otázky, je odpověď: Obžalovaná [REDAKCE] porod v domácím prostředí plánovala, připravovala se na něj, a ten také realizovala. O záměru obž. [REDAKCE] obž. [REDAKCE] věděla, byla s ním srozuměna, a byla jí též nápomocna. Proto na žádost obž. [REDAKCE] přijela dne [REDAKCE] do jejího bydliště, vyšetřila ji a nadále všichni setrvali v bydlišti očekávaje narození dítěte v domácím prostředí. Při postupujícím porodu obž. [REDAKCE] čehož si tato obžalovaná byla vědoma, jak prokázáno zápisy z deníku obž. [REDAKCE], nebyla role obž. [REDAKCE] tak pasivní, jak naznačovala před soudem. Poté, kdy obž. [REDAKCE] cítila posun dítěte v porodních cestách, byla to právě obž. [REDAKCE], která aktivně spolupracovala s obž. [REDAKCE], spolu s ostatními ji přemístila na podložku, a již sama se podílela udělující pokyny a rady obž. [REDAKCE] na porodu dítěte (viz deník obž. [REDAKCE] - dne [REDAKCE] - přijíždí [REDAKCE], vyšetřuje otevření na [REDAKCE] cm, cítím první vypuzovací kontrakce (zapření, ticho), [REDAKCE] nebo později přijíždí [REDAKCE] kdy je už zřejmě v začátcích druhá doba porodní, porod začínám na matraci, poté v kuchyni zapřená o dřez, na závěrečnou fázi se přesunu do pokoje [REDAKCE] poslouchá Dopplerem, srdce bije), vyměňuju matraci za jógamatku, abych se mohla pevně opřít, a poslouchám vlny, které protlačují malinkého ven... Malíčkový prochází zádečkem..., poté prochází nožičky a vevnitř zůstává pouze hlavička...čekám na vlnu, znervózňuji, že rychle nepřichází a ptám se, zda může čekat....tlač ...tlač jako o život, přesně, sakra, tlač... můžu si stoupnout?...ne...zapřít se o [REDAKCE] ...nefunguje... holky zkoušejí hmaty, panikaříme...tahá(nečitelné) ho ven...neublíž mu... [REDAKCE] mě posazuje na postel, hlavička vyjíždí, [REDAKCE] v bezvládném tělíčku mě pokládají na tělo). Po celou dobu od [REDAKCE] hodin dne [REDAKCE] (počínající porod) do [REDAKCE] hodin dne [REDAKCE], tedy po dobu [REDAKCE] hodin, nebyly obž. [REDAKCE], ani obž. [REDAKCE] činěny žádné kroky, které by vedly k odjezdu obž. [REDAKCE] do porodnice, či přivolání záchranné služby do bydliště poté, co porod byl ve fázi, kdy odjezd možný zřejmě již nebyl. I tato okolnost podporuje závěr soudu o plánovaném domácím porodu obž. [REDAKCE], jehož se zúčastnila i obž. [REDAKCE] jako dula. O porod překotný, nestandardně probíhající, jak uvedla i tato obžalovaná, dle názoru soudu nešlo. Soud odkazuje na argumentaci uvedenou již shora, tedy že takový průběh porodu, jak shodně obě obžalované popisovaly, není reálný, není reálné, aby obž. [REDAKCE] porodila po jedné silné kontrakci do poloviny nebo po hlavičku plod, který se poté zasekl, neboť v návaznosti na definici překotného porodu je překotný porod, u donošeného, dokonce přenošeného těhotenství, u třiceti šesti leté prvoroďičky s koncem pánevním opravdu extrémně výjimečná záležitost.

76. Již znalec [REDAKCE] ve svém znaleckém posudku, resp. před soudem, věnoval pozornost postavení dula v obecné rovině, a uvedl, že jde o osobu, která nemá porodnické vzdělání a u porodu funguje pouze jako psychická podpora. Nemá tudíž právo rodičku vaginálně vyšetřovat ani jinak asistovat při porodu, což v žalovaném případě obžalovaná [REDAKCE] nerespektovala.

77. Nelze souhlasit s názorem obhajoby uplatněným ve vyjádření k obžalobě – viz bod 54 č.l. 421 spisu, ve vztahu k nevhodně stanovené strategii vedení porodu obžalovanou, kdy kategoricky odmítla, že by stanovovala strategii vedení porodu, ani že by předmětný porod vedla. Z obsahu

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

obžaloby není zřejmé, co je tvrzené nezvládnutí techniky myšleno, resp. zda je vůbec možné definovat jednotlivé zdravotní výkony nebo ucelený soubor zdravotních výkonů, které by „techniku vaginálního porodu koncem pánevním“ vůbec definovaly. Pakliže má soud za prokázané, že obž. ██████ věděla o tom, že obž. ██████ hodlá porodit dítě v domácím prostředí, a to v její přítomnosti, musela si být vědoma toho, že takový porod povede právě ona, neboť ad absurdum nelze předpokládat, lze i uvést, že je vyloučeno, že by obž. ██████ byla srozuměna s tím, že obž. ██████ prvorodička, s otočením plodu koncem pánevním, by porodem v domácím prostředí prošla sama, bez asistence jiné osoby. Mimo to jak uvedeno výše, obž. ██████ á při porodu, máje na mysli vypuzovací fázi, vystupovala aktivně, dávala obž. ██████ pokyny, a pokud jde o zvládnutí techniky vaginálního porodu koncem pánevním, tak ta zvládnuta nebyla, jak prokázano výpovědí znalce ██████, neboť se obž. ██████ zachovala přesně tím způsobem, kterého se musí lékař na porodnickém sále v obdobné situaci vyvarovat (dle deníku obž. ██████ bylo za tělíčko taháno, znalec ██████ přesně popsál, jaký hmat v této situaci by lékař užil).

78. Pokud jde o výpovědi svědků ██████ a ██████ a jejich důkazní hodnotu pro posouzení tohoto případu, soud musí konstatovat, že jejich výpovědi po obsahové stránce odpovídají popisu události obou obžalovaných, a soud je v podstatě shledal nevěrohodné zejména ve světle zjištění z deníku obžalované ██████, v němž je uvedeno, že se tyto osoby společně na postupu ve výpovědích domluvily (viz zápisky ke dni ██████. – *po poledni příjíždí ██████, pijeme s nimi na zahrádě šlávu, ujasňujeme si obsah výpovědí*).

79. V návaznosti na výše uvedené je soud přesvědčen, že i obžalovaná ██████ svým jednáním naplnila zákonné znaky skutkové podstaty přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku. Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo jinému z nedbalosti způsobí smrt. Obžalovaná ██████ asistovala u porodu obž. ██████ která jako prvorodička realizovala během těhotenství pojatý záměr porodit syna v domácím prostředí, s čímž byla obž. ██████ srozuměna, a zároveň vědoma si rizika spojeného s vaginálním porodem dítěte v poloze koncem pánevním, vedla porod v domácím prostředí, přičemž v důsledku komplikace, která nastala v druhé době porodní, kdy při vypuzení dítěte z těla matky došlo k zaseknutí hlavičky, na což reagovala způsobem nikoli adekvátním pro nastalou situaci (extrahování hlavičky dítěte), přičemž v důsledku těchto komplikací během porodu došlo k udušení dítěte ██████, tedy fatálnímu následku v podobě jeho smrti. Objektem tohoto přečinu je zájem na ochraně lidského života. Podmínkou trestnosti je následek v podobě smrti, k němuž došlo v příčinné souvislosti s nedbalostním jednáním obžalované. V tomto případě soud shledal na straně obžalované nedbalost vědomou (§ 16 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku), tedy že obžalovaná ██████ věděla, že může způsobem shora popsaným porušit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhala, že takové porušení nezpůsobí.

80. Vzhledem k tomu, že obžalovaná ██████ uplatnila ve vyjádření k obžalobě, resp. v závěrečné řeči shodnou obhajobu jako obž. ██████ ohledně neexistence objektu žalovaného přečinu podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku, soud odkazuje na argumentaci pod body 71-72 odůvodnění rozsudku, kterou vyvrátil tvrzení obžalované o tom, že novorozený ██████ ml. před okamžikem svého narození nebyl nositelem práv a povinností, a nebyl a ani nemohl být předmětem trestně-relevantního jednání obžalované, a jeho život nemohl být trestně-relevantním individuálním objektem. Neexistence trestně-relevantního objektu pak vylučuje i element protiprávnosti, objektivní stránky trestného činu, i subjektivní stránky trestného činu. Současně bylo odkazováno na judikaturu ESLP, jakož i českou soudní praxi. V tomto směru soud naopak poukazuje na usnesení Ústavního soudu ze dne 6. 6. 2017, sp. zn. ÚS 2776/15, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 2019, sp. zn. 6 Tdo 1030/2019, když tato rozhodnutí jsou

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

v rozporu s tvrzeními obhajoby nastíněnými výše (tedy trestněprávní ochrany [REDACTED] požíval, a lze jej trestní naukou označit za předmět útoku).

81. V závěrečné řeči věnovala obhajoba podstatnou část své argumentace právu na soukromý a rodinný život a jeho zachování. Právo rozhodovat o svém těle, právo na osobní integritu, je právem absolutním, a není možné do něj zasahovat jiným než zákonem předpokládaným způsobem, uvedla obhajoba. Osoby, které poskytují zdravotní i nezdravotní služby těhotné či rodící ženě mají povinnost respektovat její vůli, v opačném případě by se dopustily zásahu do jejich osobnostních práv a do práva na rodinný a soukromý život, v tomto směru obhajoba odkazovala mimo jiné na judikaturu zastoupenou rozhodnutími ESLP. Zároveň byl vyvozen závěr, že obž. [REDACTED] žádným myslitelným způsobem neodpovídá za jednání jiné osoby. Pokud by tato obžalovaná jednala obžalobou předpokládaným způsobem, tedy nutit obž. [REDACTED] nějaký postup či chování, právě tak by naopak právo porušila. Bylo též podrobněji zmíněno právo na svobodnou volbu místa porodu, opět byl podán exkurs do práva mezinárodního i vnitrostátního ohledně úpravy této lidskoprávní oblasti. V tomto posledně zmíněném bodu nelze než s obhajobou souhlasit, tedy v právu zvolit si místo porodu, avšak v ostatní argumentaci soud zastává názor odlišný. I zde je na místě připomenout závěry, které soud uplatnil shora pod bodem 69 odůvodnění rozsudku – tedy, že při úvahách týkajících se podmínek vedení porodu včetně volby místa porodu se na miskách vah ocitají dvě legitimní hodnoty, a to právo matky zvolit si místo porodu, a právo dítěte, když dle názoru soudu nelze upřednostnit realizaci práva matky na volbu místa porodu, pokud by mělo za následek zhoršení zdravotní péče, na níž má dítě nárok. Podle čl. 6 Listiny základních práv a svobod má každý právo na život, přičemž lidský život je hoden ochrany již před narozením. Podle čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte musí být zájem dítěte předním hlediskem při jakékoliv činnosti týkající se dětí, podle čl. 6 odst. 2 této úmluvy mají smluvní strany povinnost zabezpečit v nejvyšší možné míře zachování života a rozvoj dítěte. Obhajoba zaměřila svou pozornost výhradně na ochranu práv matky – rodičky obž. [REDACTED], aniž by se výrazně zabývala též právy novorozence [REDACTED] ml., resp. jeho právem na život. Vždyť svoboda, potažmo rozsah práv jedince je určován a ohraničován svobodou, potažmo právem každého dalšího jedince. Trestní zákoník v § 143 realizuje ochranu lidského života před takovým nedbalostním jednáním, jehož následkem je způsobení smrti třetí osoby. Obžalovaná [REDACTED], osoba bez gynekologicko-porodnického či jiného zdravotního vzdělání, překročila své povinnosti jako duly, ke kterým se zavázala dohodou o poskytování služeb duly uzavřenou s obž. [REDACTED] dne [REDACTED], a u obž. [REDACTED] prováděla gynekologické předporodní vyšetření ke zjištění připravenosti rodičky k porodu, přičemž si byla vědoma nefyziologické polohy dítěte a existence rizika pro plod při vaginálním porodu koncem pánevním, následně při postupujícím porodu u obž. [REDACTED] nevhodně stanovila strategii, resp. způsob vedení porodu, nezvládla techniku vaginálního porodu koncem pánevním novorozence [REDACTED], který v důsledku jejího jednání utrpěl udušení při porodu a zemřel. Této obžalované není kladeno za vinu, a podstata jejího protiprávního jednání netkví v tom, že obž. [REDACTED] „nerozmluvila“ domácí porod, nebo že ji nepřesvědčila k včasnému odjezdu do porodnice, ale to, jednoduše řečeno, že při vědomosti toho, že se obž. [REDACTED] rozhodla pro porod v domácím prostředí, s tímto jejím rozhodnutím byla srozuměna, následně při postupujícím porodu u obž. [REDACTED] nezvládla techniku vaginálního porodu koncem pánevním, v důsledku čehož novorozenec zemřel.

82. Soud je tedy přesvědčen, že vina obou obžalovaných byla prokázána, a proto je též uznal vinnými skutky, které jim podanou obžalobou byly kladeny za vinu, když popis jednání, kterého se obžalované dopustily, doznal nikoli zásadních změn, které nezasáhly do totožnosti a jednoty skutků, pro které bylo toto trestní řízení vedeno.

83. Při úvahách o trestu soud vycházel z § 38 odst. 1, odst. 2 a § 39 tr. zákoníku, neboť při stanovení druhu trestu a jeho výměry se přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a jeho dosavadnímu způsobu života, k jeho chování po činu, a rovněž k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

84. K osobě obžalované ██████████ bylo zjištěno z opisu z evidence rejstříku trestů, že tato nebyla dosud soudně trestána Obžalovaná byla ohrožena uložením trestu odnětí svobody až na 3 léta nebo zákazem činnosti (§ 143 odst. 1 tr. zákoníku). Obžalované polehčuje dosavadní bezúhonnost, žádná okolnost jí nepřitěžuje. V tomto případě soud při zvážení všech okolností případu a osoby obžalované této vyměřil trest odnětí svobody v jedné šestině zákonného rozpětí trestní sazby, tedy v trvání 6 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu na samé spodní hranici zákonného rozpětí, tedy v trvání 12 měsíců.

85. K osobě obžalované ██████████ bylo zjištěno z opisu z evidence rejstříku trestů, že tato nebyla dosud soudně trestána Obžalovaná byla ohrožena uložením trestu odnětí svobody až na 3 léta nebo zákazem činnosti (§ 143 odst. 1 tr. zákoníku). Obžalované polehčuje dosavadní bezúhonnost, žádná okolnost jí nepřitěžuje. I v tomto případě soud při zvážení všech okolností případu a osoby obžalované této vyměřil trest odnětí svobody v jedné šestině zákonného rozpětí trestní sazby, tedy v trvání 6 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu na samé spodní hranici zákonného rozpětí, tedy v trvání 12 měsíců. Pakliže státní zástupkyně požadovala uložení dalšího trestu a to zákazu činnosti spočívajícího v zákazu poskytování jakýkoliv zdravotních služeb na dobu 3 let, soud tento druh trestu neuložil, neboť má za to, že jeho uložení na místě není. Obžalovaná ██████████ není osobou, která by se trestné činnosti dopustila v souvislosti s poskytováním úkonů zdravotní služby, ba naopak v postavení duly takové oprávnění nemá, a žádný právní předpis nedefinuje oprávnění duly poskytovat úkony zdravotní služby, resp. neukládá povinnost poskytovat úkony zdravotní služby – zdravotní péče (viz zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách), mimo to dula není považována ani za osobu nelékařského zdravotnického povolání (viz zákon č. 96/2004 Sb., o nelékařských zdravotnických povoláních). Pokud by soud tento druh trestu uložil, byl by v podstatě nevymahatelný.

86. V adhézním řízení soud nerozhodoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. ř.).

České Budějovice dne 16. dubna 2022

JUDr. Petra Kubová v.r.
samosoudkyně